
NÓW
NOWE
RZEMIOSŁO
2026

NÓW – NOWE RZEMIOSŁO

o nas

Nów. Nowe Rzemiosło zrzesza autorskie pracownie rzemieślnicze z całej Polski. Celem Nowiu jest szerzenie wiedzy na temat współczesnego, polskiego rzemiosła artystycznego. Organizujemy wystawy, opowiadamy o rzemiośle jako doskonałym przykładzie produkcji przedmiotów z poszanowaniem środowiska naturalnego, wnikliwie opisujemy społeczny i ekonomiczny aspekt działalności małych, lokalnych zakładów rzemieślniczych. Promujemy rzemiosło w kraju i zagranicą oraz reprezentujemy interesy rzemieślników i rzemieślniczek w kontaktach z instytucjami publicznymi i biznesem. Należymy do Michelangelo Foundation – międzynarodowej fundacji zajmującej się promocją rzemiosła, a także jesteśmy członkiem European Craft Alliance.

wystawa W jaskini. Przedmioty "rodzaju widzialnego", Łódź Design Festival, 2021

Członkowie i członkinie Nowiu tworzą przedmioty, które wyróżnia oryginalność i wysoka jakość wykonania. Są to przedmioty do wnętrz: funkcjonalne lub dekoracyjne. To praktycy z wieloletnim doświadczeniem, każdy i każda ma swój unikalny styl. Do materiałów podchodzą z szacunkiem, wybierają te o najwyższej jakości lub tworzywa recyclingowane.
Obecnie Stowarzyszenie liczy blisko czterdzieści marek rzemieślników i rzemieślniczek, pracujących w różnych materiałach (m.in. ceramika, drewno, szkło, stal, tkanina, papier). Większość członkiń i członków ma na swoim koncie nagrody, stypendia zagraniczne i wystawy. Ich prace znajdują się w prywatnych kolekcjach, a niektóre również w zbiorach publicznych (w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie, Muzeum Rzemiosła w Krośnie czy warszawskim oddziale Muzeum Narodowego).

Anna Bera, pracownia

wystawy

Nów w Pełni

Każdego roku na przełomie września i października Stowarzyszenie organizuje wystawę Nów w Pełni. Jest to przegląd najlepszych prac członków, które powstały w ciągu minionego roku. Prezentowane prace to unikaty, cechuje je wysoka jakość artystyczna, ręczne wykonanie i naturalne materiały. Prezentowane obiekty należą do elementów dekoracyjnych wyposażenia wnętrz oraz akcesoriów osobistych. Wiele z prezentowanych prac poprzez formę, technikę lub lokalne surowce odwołuję się do rodzimej tradycji. Bogactwo prezentowanych stylów i technik daje reprezentatywny obraz współczesnego polskiego rzemiosła.

Nów w Pełni, 2025

Nów w Pełni, 2023

Nów w Pełni, 2022

Ukryte parametry w Galerii OP ENHEIM

Wystawa „Ukryte parametry” była częścią długofalowego projektu pod opieką kuratorską Marty Lisok, w ramach którego grupa artystów i rzemieślników eksperymentowała z różnymi materiałami. Ekspozycja wyrastała z potrzeby zapisu aktywności ciała, niestrudzenie zbierającego, gładzącego i splatającego. Używając metod, które wywodzą się z praktyk rzemieślniczych, czerpie jednocześnie ze strategii konceptualnych. Osią tej wymiany była próba znalezienia narzędzi do testowania nowych form odczuwania i myślenia. Rozgrywając się na styku nauki, sztuki i rzemiosła, okazała się częścią programu naprawczego, konstruowanego wobec wyzwań środowiskowych, z którymi się mierzymy.

X NÓW

Wystawy funkcjonują jako miejsca praktyk handlowych i muzealnych, a artystyczne interwencje uzupełniają lub wchodzą w dialog z zastaną aranżacją i tkanką miejską – pozostając dostępnymi przez całą dobę, przez siedem dni w tygodniu. Rzemiosło od kilku lat w zachodnio-europejskim świecie nie jest już peryferyjnym i odizolowanym obszarem zainteresowania miłośniczek i miłośników kultury, jest mocno zakorzenione w głównym nurcie sceny artystycznej. Celem Stowarzyszenia jest inicjowanie i rozwój tego procesu w Polsce – zarówno dbając o stałą obecność polskich rzemieślniczek i rzemieślników na scenie artystycznej i instytucjonalnej, jak i w przestrzeni publicznej – demokratycznej i dostępnej dla każdego. Wystawy z tego cyklu prezentowaliśmy w Warszawie, Krakowie oraz Łodzi.

THE ODDER SIDE X NOW
Katarzyna Harasim
Wazonki, z serii Niekryształy, 2023
PSS Mirrors
Lustro copper/globe, z kolekcji Globe, 2023

X NOW, 2023

X NOW, 2025

Nów i Przyjaciele

Cykl wystaw, spotkań i wydarzeń inicjowany przez Stowarzyszenie, którego celem jest tworzenie przestrzeni dla wspólnych prezentacji prac, rozmów oraz wymiany doświadczeń między twórcami związanymi z rzemiosłem i sztuką użytkową. Jednym z pierwszych wydarzeń w ramach cyklu była weekendowa wystawa zorganizowana w przestrzeni Fermentu.
W prezentacji wzięli udział koreański ceramik Kim Dae Woong, koreańska artystka ceramiczka Sony Park, ceramiczka Olga Milczyńska, tkaczka Beata Wietrzyńska oraz stolarz Jakub Przyborowski. Choć ich praktyki wywodzą się z odległych kontekstów kulturowych, zestawienie prac ujawniło zaskakującą wspólnotę wrażliwości – skupienie na materiale, procesie i uważności wobec przedmiotu.

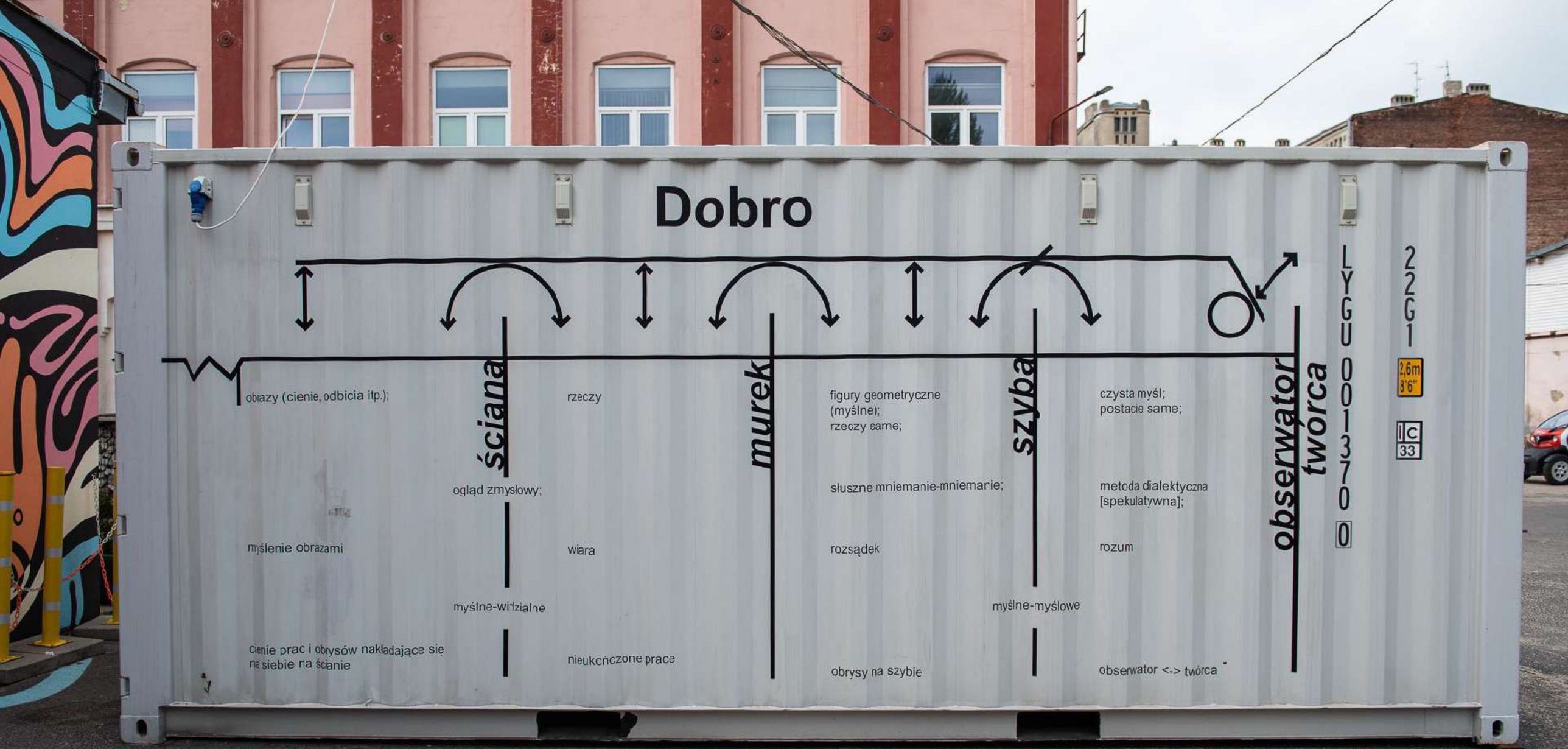

W jaskini. Przedmioty „rodzaju widzialnego"

Wystawa jest zbiorem niedokończonych prac rzemieślników. Wszystkie zostały zatrzymane na jakimś etapie procesu twórczego. Nie wiemy, jakie miały być. Ich skończona forma istnieje tylko w sferze możliwości. Aranżacja wystawy jest zachętą do rozważenia tego zbioru przedmiotów w kontekście alegorii platońskiej jaskini, w którym myślimy, że prace rzemieślników są cieniami na ścianie jaskini, czyli światem namacalnym, a obrysy na szybie - ideami. One są prawdą, do której nie mamy dostępu i nigdy nie zrealizujemy jej w zmysłowym świecie, gdzie rzeczy materialne są nietrwałe, powstają, giną i zmieniają się w czasie. Jakie znaczenie w tym schemacie ma fakt, że prace pokazane na wystawie są nieukończone? Jaka jest w tym układzie rola twórcy?

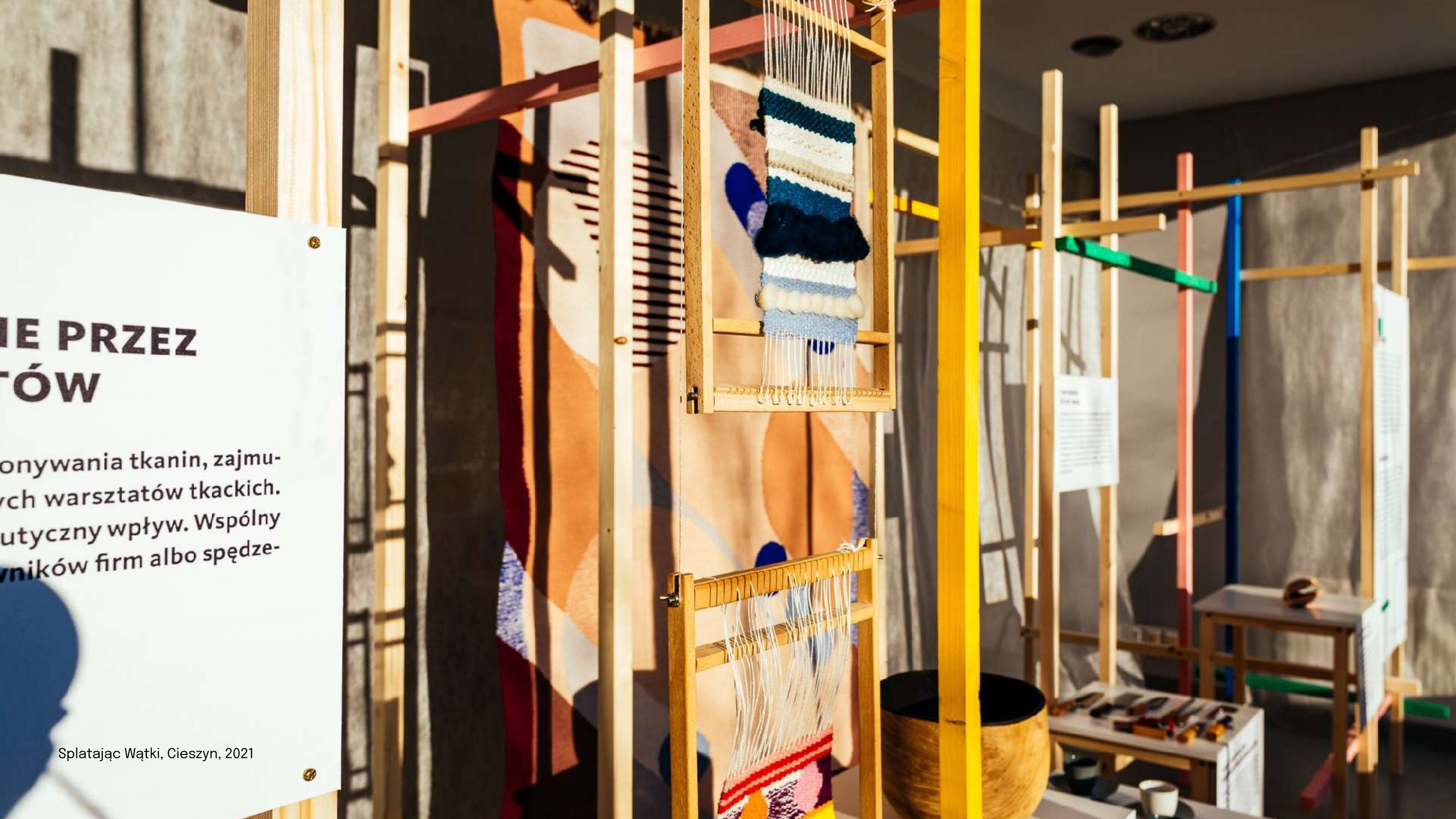
W jaskini. Przedmioty "rodzaju widzialnego", Łódź Design Festival, 2021

W jaskini. Przedmioty "rodzaju widzialnego", Łódź Design Festival, 2021

Splatając wątki. Konteksty nowego rzemiosła

Wystawa pokazywała pluralistyczny obraz nowego rzemiosła, jego wymiar gospodarczy, społeczny i kulturowy. Prezentowane prace zostały zgrupowane wokół 4 głównych tematów: nowej ekonomii, kunsztu, tożsamości i rozwoju osobistego. Wystawa była podsumowaniem projektu Innowacyjne Rzemiosło - cyklu spotkań pomiędzy rzemieślnikami, projektantami i przedstawicielami instytucji zajmujących się ochroną i wsparciem rzemiosła.

Splatając Wątki, Cieszyn, 2021

Splatając Wątki, Cieszyn, 2021

SPLATAJĄC WĄTKI

Rzemiosło to modny temat, często goszczący w mediach poświęconych
trzom, modzie i kuchni. Określenie jakiegoś wytworu mianem „rzemieśln
stało się wręcz nobilitujące. O rzemiośle mówimy różnymi językami, wspó
sny dyskurs o tym zjawisku jest polifoniczny, a świat nowego rzemiosła ma
le twarzy. Jego cechą jest pluralizm. Charakteryzuje je bogactwo materia
technik oraz wzorów, a rzemieślnikami mogą być zarówno profesjonaliśc
i amatorzy, wytwórcy, czy usługodawcy. Rzemiosło oparte jest o tradyc
wzory i techniki, ale też nastawione na innowacje, szukające miejsca pomi
sztuką a designem.

Obecny rok przyniósł nam weryfikację wielu postaw konsumenckich. Po
pod dyskusję podstawowe wartości, na których opieramy nasze codzienne
bory. Przerwane łańcuchy dostaw przyniosły zwrot w kierunku produkcj
kalnej. Dały też szansę drobnej wytwórczości. Chętniej kupujemy, gdy zn
pochodzenie przedmiotu, historię jego powstania i gdy wiemy, że stoi za
konkretny człowiek. Zagrożenie kryzysem gospodarczym przyniosło też a
wizację lokalnych inicjatyw, a pogłębiający się kryzys klimatyczny sprawi
wolimy kupować mniej i naprawiać, mieć przedmioty lepszej jakości, z mater
o znanym pochodzeniu. Wiedza o materiale, możliwość jego utylizacji, pr
powstawania przedmiotu stały się równie ważne, jak sam efekt końcowy.

Doświadczanie materiału, skupienie, wyciszenie, rytm pracy mierzonej zmę
niem ciała są też istotą pracy rzemieślnika. Medytacyjny wręcz charakter pr
wywołuje zainteresowanie i chęć odwiedzenia warsztatów rękodzielniczy
Spotkania przy rzemiośle to coraz częstsza alternatywa dla innych form akt
ności i wyjazdów integracyjnych organizowanych przez firmy lub instytucje.

Jeszcze innym powodem zainteresowania rzemiosłem jest wywołany przez p
demię przymus pobytu w domu i cyfrowy porządek zajęć online, telekonferen
wirtualnych spacerów. Dom stał się bardzo ważny, a naszą reakcją jest
otaczania się namacalnymi przedmiotami. Namacalnymi dost
się wyczuć pod opuszkami palców strukturze. Piękno
brały znaczenia, a wnętrza stały się sposobem

Postęp nie Istnieje

„Dla większości z nas postęp nie jest teoria, jest faktem” - napisał Neil Postman. Idea postępu powstała w XVIII wieku wraz z rozwojem nauki. Zakładała ona, jak pisał John Bagnell Bury, że „ludzie powoli się rozwijają […] w określonym i pożądanym kierunku oraz, że postęp ten będzie trwał w nieskończoność”. Wystawa przedstawia wielowątkowość rzemiosła, które nie ma jednego kierunku rozwoju. Niektóre rzemiosła zanikają, inne się odradzają, a jeszcze inne rodzą. Tutaj postęp nie istnieje, choć istnieją zmiany. Specjalnie dla potrzeb wystawy członkowie Nowiu wykonali prace tymi samymi technikami jak prace powstate 400 lat wcześniej.

Postęp nie istnieje, Łódź Design Festival, 2020

Postęp nie istnieje, Łódź Design Festival, 2020

Postęp nie istnieje, Łódź Design Festival, 2020

Robić/Rzeczy

Wystawa przedstawia środowisko pracy współczesnych rzemieślników zrzeszonych w Stowarzyszeniu Nów. Nowe Rzemiosło. Przedstawia materiały z których tworzą, narzędzia którymi się posługują, ich inspiracje, szkice, projekty, prototypy, testy materiałów. Zwraca uwagę na fizyczną pracę jaką codziennie wykonują. A także pokazuje rzemieślników w kontekście prowadzenia mikro biznesu: bycia fotografem, menadżerem, sprzedawcą.

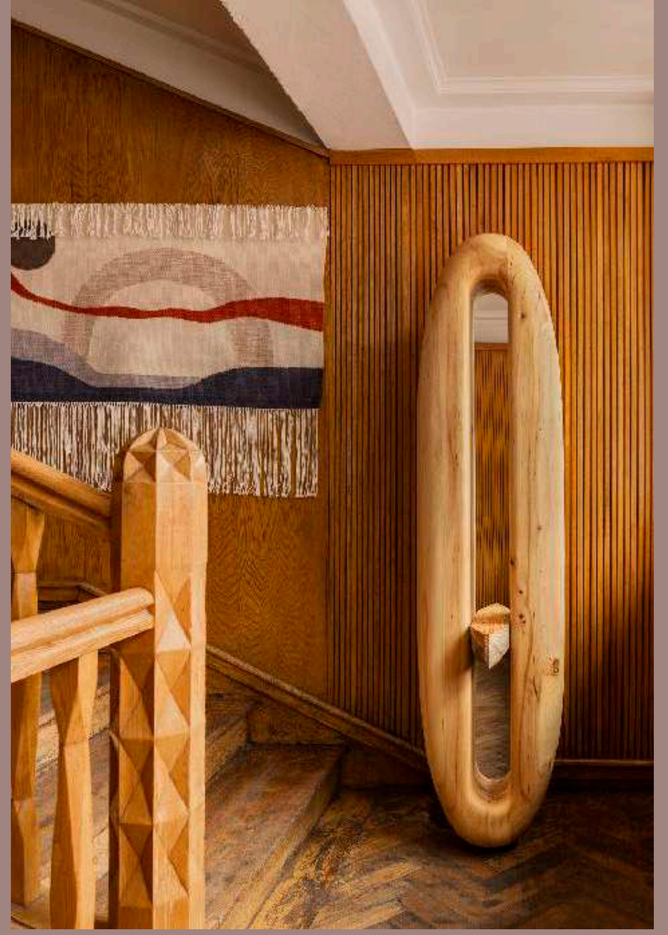
Robić / Rzeczy, Instytut Dizajnu w Kielcach, 2020

Robić / Rzeczy, Instytut Dizajnu w Kielcach, 2020

Robić / Rzeczy, Instytut Dizajnu w Kielcach, 2020

RZEMIEŚLNICZKI I RZEMIEŚLNICY

Absolwentka Wydziału Ceramiki i Szkła wrocławskiej ASP, gdzie pracuje od 2013 roku - obecnie tworzy pracownię witrażu i działań graficznych w szkle. W 2020 roku uzyskała stopień doktora sztuki. Prowadziła zajęcia z zakresu szkła w wielu prestiżowych ośrodkach szkła za granicą, m.in.: Urban Glass w Nowym Jorku, Bild-Werk Frauenau w Niemczech oraz Pilchuck Glass School w USA. Jest laureatką kilkunastu konkursów, w tym dwukrotnie przeglądu NEW GLASS REVIEW - Corning Museum of Glass w Nowym Jorku (2016, 2026).
Jej prace były prezentowane na wystawach m.in. w USA, Szwajcarii, Włoszech, Irlandii, Niemczech, Holandii czy Turcji.

KALINA BAŃKA-KULKA

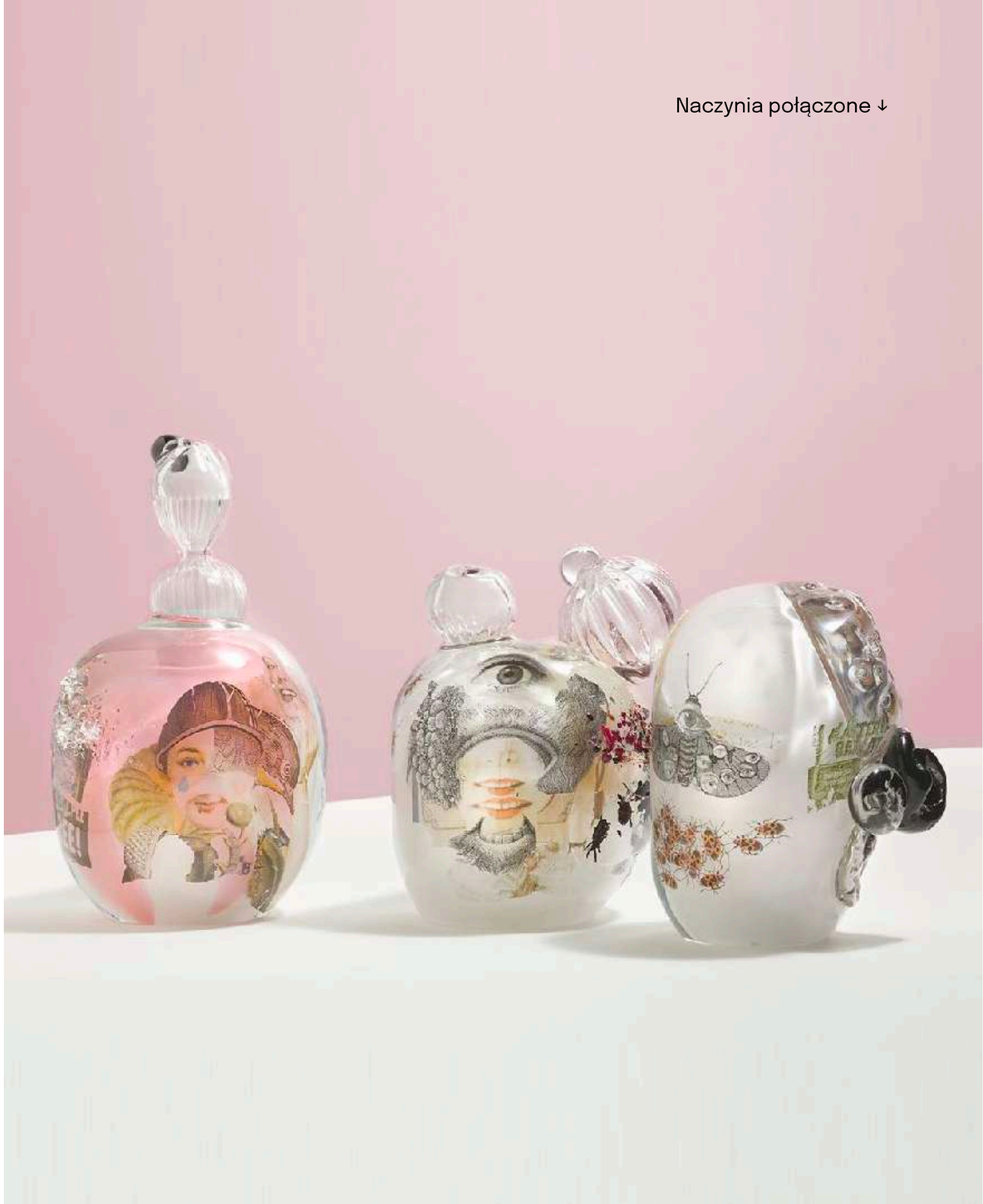
Wazon ↓

Kalina Bańka-Kulka

Tworzy unikatowe obiekty ze szkła, które prezentuje w formie instalacji site-specific, wykorzystując różnorodne techniki: klasyczny witraż malowany ręcznie, fusing, slumping oraz sitodruk. Realizuje również obiekty unikatowe w pojedynczych lub krótkich seriach, w technikach formowania i dmuchania szkła na gorąco, eksperymentując i łącząc je z innymi metodami.

MOTTO: TWORZĘ KRUCHE MIKROOPOWIEŚCI, W KTÓRYCH ZAPISUJĄ SIĘ ZNACZENIA I ŚLADY OBECNOŚCI. SIĘGAM PO TEMATY, KTÓRE W DANYM MOMENCIE SĄ DLA MNIE ŻYWE I WAŻNE, BLISKIE EMOCJONALNIE I POJAWIAJĄCE SIĘ Z WEWNĘTRZNEJ POTRZEBY TWORZENIA. SZKŁO, JAKO MATERIAŁ KRUCHY I WYMAGAJĄCY, STAJE SIĘ DLA MNIE NOŚNIKIEM TEGO, CO ULOTNE – CHWILI, WRAŻENIA, EMOCJI CZY WSPOMNIEŃ.

Naczynia połączone ↓

Anna Bera, artystka, rzeźbiarka i projektantka, urodziła się w 1985 roku w Lechowie w Górach Świętokrzyskich. Od 2014 roku prowadzi autorską pracownię w Warszawie. Anna pracuje na styku sztuki, dizajnu i rzemiosła, tworząc rzeźby użytkowe głównie wykonane z drewna. W swojej pracy poszukuje specyficznego sposobu istnienia obiektów w przestrzeni. Artystka skupia się sposobach używania przedmiotu i na jego rytualnym znaczeniu w codziennym życiu.

Anna Bera

Lustro ↓

Anna Bera

Bawi się definicją obiektu użytkowego, tworząc rzeźbiarskie meble, które nie zdradzają swojego zastosowania, ale zmuszają, by samodzielnie nadawać im znaczenie. Funkcja obiektu często bywa jedynie usprawiedliwieniem dla jego powstania; forma przeczy funkcji i celowo utrudnia lub uniemożliwia użycie przedmiotu. Anna Bera jest absolwentką Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, wykładowczynią warszawskiej School of Form SWPS oraz stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jej prace były prezentowane na wystawach w Polsce, Europie, USA i Azji Południowo-Wschodniej.

Lustro ↓

Kasia Białek/Karina Stefańska. Prowadzi w Warszawie studio ceramiczne Kasia Białek Ceramika. Tworzy na pograniczu rzemiosła i sztuki kolekcje unikatowych, kamionkowych naczyń stołowych.
Z wykształcenia socjolożka, ceramiki uczyła się od rzemieślników i artystów ze stowarzyszenia ceramików Keramos. Ma dwudziestoletnie doświadczenie pracy w zawodzie.

KASIA BIAŁEK

Naczynia stołowe ↓

Kasia Białek

Na stałe od lat współpracuje z salonami designu i galeriami, architektami wnętrz. Jej prace są dostępne w salonach NAP w Warszawie, Łodzi i Gdańsku. Kolekcje własnoręcznie tworzonej ceramiki to kompletne zestawy naczyń stołowych, od kubków, filiżanek, czarek, przez misy, talerze, patery po wazony.

MOTTO: CERAMIKA TO DLA MNIE WYBÓR FILOZOFII ŻYCIA W ZGODZIE ZE SOBĄ.

Absolwentka Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w programie „Młoda Polska” (2006) oraz stypendium twórczego (2026). Laureatka honorowego tytułu „Mistrz Rzemiosł Artystycznych”. Uczestniczka wielu krajowych i zagranicznych wystaw oraz sympozjów, m.in. w Wielkiej Brytanii, Francji, Hiszpanii i we Włoszech. Od 2025 roku członkini International Academy of Ceramics z siedzibą w Genewie.

Monika Dąbrowska-Picewicz

Rzeźba ↓

MONIKA DĄBROWSKA-PICEWICZ

W swoich pracach balansuje pomiędzy rzeźbą abstrakcyjną a formą użytkową. Nawiązuje w nich do swojego naturalnego otoczenia, z którego nieustannie czerpie kształty i struktury. Kolekcjonuje momenty zatrzymania w naturze i związane z tym emocje, następnie przekształca je na język materii. Istotną częścią jej procesu jest łączenie technik i eksperymenty z materiałem. Wprowadzając do masy ceramicznej dodatkowe składniki, odkrywa jej nowe właściwości i często uzyskuje zaskakujące rezultaty.

Misa↓

Katarzyna Harasym jest absolwentką wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, wydziału Ceramiki i Szkła. Studiowała w Fundació Centre del Vidre w Barcelonie, była również stypendystką OFF Massana w Barcelonie.
Pracowała w wielu pracowniach szkła artystycznego w Hiszpanii.

Katarzyna Harasym

Misa ↓

Katarzyna Harasym

W Polsce prowadziła pracownię *Przezroczysta* zajmując się produkcją naczyń i biżuterii szklanej.

Obecnie rezyduje w dwóch zaprzyjaźnionych pracowniach i koncentruje się na twórczości unikatowej. Pracuje w różnych technikach szklarskich, a najchętniej łączy palnik gazowy z fusing i cast-em.

Interesuje się „szklanym upcyklingiem”. Swoją wiedzą dzieli się prowadząc kursy, szkolenia i pokazy.

MOTTO: W CIĄGŁEJ POGONI Z CZASEM ZNAJDUJĘ MOMENTY REFLEKSJI NAD PRZEMIJALNOŚCIĄ.

Rzeźba →

Huba to pracownia ceramiczna założona w 2021 roku przez Jakuba Ciemachowskiego i Piotra Kołakowskiego, w której powstaje kamionka i czarna ceramika wypalane w piecu opalanym drewnem. U jej podstaw leży tworzenie rzeczy potrzebnych i użytecznych, powrót do prostego piękna i wykorzystanie lokalnych materiałów, pozyskiwanych z szacunkiem dla przyrody. Przetwarzając powszechnie dostępne surowce, jakimi są glina, kamień i popiół, Jakub i Piotr kontynuują liczącą tysiące lat aktywność człowieka w przekształcaniu tego, co daje Ziemia w towarzyszące nam na co dzień przedmioty.

HUBA

Wazon →

HUBA

Swoją pracą chcemy dostarczać przedmiotów codziennego użytku, uwrażliwiających na skromne, kryjące się w niuansach piękno. Wierzymy, że przedmioty, które nas otaczają, kształtują nas samych i świat, w którym żyjemy. Mając to wszystko na uwadze, przyjęliśmy założenie, że do pieca trafiać będą tylko te przedmioty, na których powstaniu naprawdę nam zależy.

MOTTO: UCZESTNICTWO ŻYWIOŁU
W PROCESIE TWORZENIA I BRAK CAŁKOWITEJ KONTROLI NAD EFEKTEM KOŃCOWYM EKSCYTUJE NAS NAJBARDZIEJ.

Butelka ↓

Paweł Jasiewicz ukończył studia projektowania mebli na Buckinghamshire New University w Wielkiej Brytanii oraz wzornictwo przemysłowe na Politechnice Koszalińskiej w Polsce.
Od zawsze działa na skraju dizajnu i sztuki. Jego poszukiwaniom form, materiałów i technik towarzyszy radość z ręcznej pracy, ludyczna lekkość i ciekawość świata godna etnografa.

Paweł Jasiewicz

Misa ↓

Paweł Jasiewicz

Jako człowiek i jako twórca wciąż szuka: rozwija interesujące go motywy i wychodzi poza własną strefę komfortu projektując i wykonując nie tylko meble czy przedmioty artystyczne, ale też obiekty w skali małej architektury, jak pejzażowa ławka w Bergen lub zintegrowane wielkoformatowe elementy wyposażenia wnętrz, jak barierka trzykondygnacyjnych schodów w prywatnej rezydencji w Warszawie.

Rzeźba →

KŁOSY zostały stworzone przez entuzjastę ręcznego wykonywania noży – architekta Piotra Jędrasa. Nazwa KŁOSY pochodzi od nazwy miejscowości, w której kiełkowało hobby związane z nożami. Tam też powstał nasz pierwszy warsztat. W ciągu kilkunastu lat przeszliśmy drogę od weekendowego hobby, do specjalistycznego zakładu projektowo-wytwórczego.

KŁOSY

Noże ↓

NÓW – NOWE RZEMIOSŁO

KŁOSY

Dobry nóż to przede wszystkim zadbany nóż – dlatego tworzymy narzędzia, o które przyszli użytkownicy będą chcieli i umieli dbać. Równolegle do wytwarzania ostrzy wysokiej jakości, szerzymy wiedzę dotyczącą produkcji, konserwacji oraz prawidłowego i kreatywnego korzystania z ich potencjału. Własnoręcznie i z radością! W naszej pracowni prowadzimy cykliczne kursy, na których wspólnie z uczestnikami tworzymy funkcjonalne noże. Uczymy też ostrzenia oraz innych dobrych praktyk związanych z pracą nożami i ich przechowywaniem.

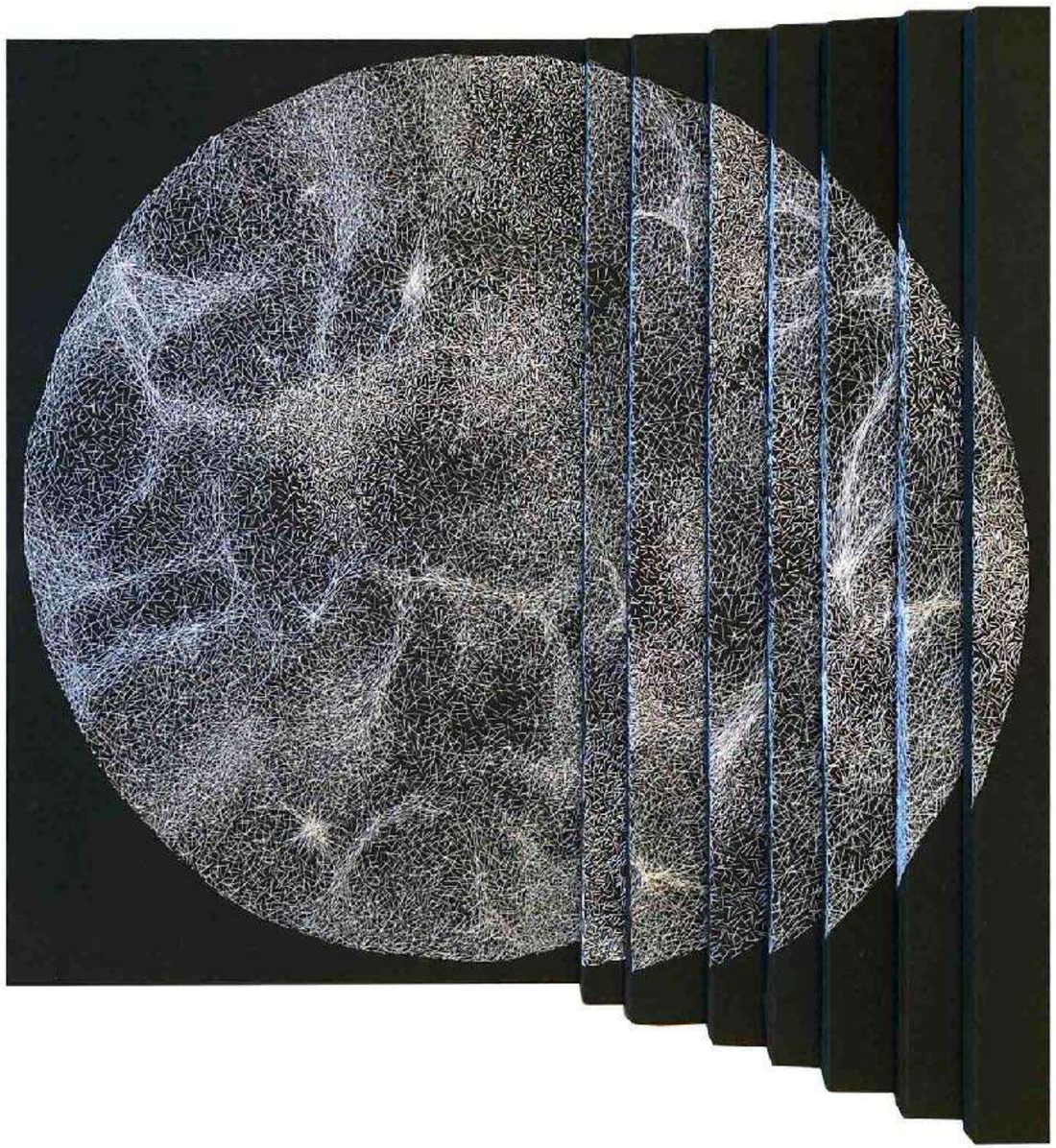
Nóż ↑

MOTTO: TOMORROW FAIL BETTER

Specjalizuje się w hafcie ręcznym na tkaninie. Ukończyła warszawską ASP. Główne tematy jej prac to przeobrażenie, pamięć straty i odzyskiwanie utraconego. Interesuje ją proces zanikania, wymazywania, nieobecności. Haft jawi się jako proces uniwersalny, jednocześnie ulotny i trwały. Jej prace to też efekt namysłu nad połączeniem organizmów ludzkich i nieludzkich.

Justyna Kosińska

Justyna Kosińska

Częstym motywem są powłoki, wylinki. Prace dotykają też kwestii kobiecości, dojrzewania. Kosińska podejmuje próbę wyniesienia tej formy wyrazu z zamkniętej tradycji i obszaru tzw. “kobiecej” techniki i umiejscowienia jej jako pełnoprawnej dziedziny sztuki. Mieszka i pracuje w Warszawie.

MOTTO: FASCYNUJE MNIE PRECYZJA DZIAŁANIA OSTRYM NARZĘDZIEM. REDUKUJĘ WIZUALNY JĘZYK, BO DZIĘKI TEMU PARADOKSALNIE GO WZMACNIAM. HAFTOWANIE TO PROCES ŻMUDNY I WYMAGAJĄCY, ALE BARDZO BUDUJĄCY. POCZĄTEK I KONIEC. PROSTOTA DZIAŁANIA. UWAŻAM, ŻE HAFT WYMYKA SIĘ OGRANICZENIOM, BALANSUJE MIĘDZY RZEŹBĄ, RYSUNKIEM I MALARSTWEM. NIE DA SIĘ GO JUŻ ZAMKNĄĆ W RAMACH KULTUROWYCH CZY RELIGIJNYCH.

Haft →

Aliona Kryshtofik to artystka specjalizująca się w porcelanie i ceramice użytkowej. Ukończyła Wzornictwo Przemysłowe na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Jej prace obejmują geometryczne rzeźby porcelanowe oraz serię naczyń użytkowych. Podczas studiów rozpoczęła badania nad formą i teksturą. Najwięcej uwagi poświęca technologii i jakości tworzonych prac. Brała udział w licznych rezydencjach i wystawach. Członkini Stowarzyszenia Artystów Ceramików KERAMOS i ZPAP. Pracuje w Warszawie.

Aliona Kryshtofik

Rzeźba →

Aliona Kryshtofik

W swojej twórczości nieustannie odkrywa porcelanę. Eksperymentuje z technologią, kształtem i teksturą, by osiągnąć subtelne i złożone efekty. Fascynuje ją życie, którego materiał nabiera w piecu, ujawniając swoją prawdziwą naturę. Każdy projekt powstaje od podstaw – od form gipsowych po precyzyjnie zaplanowane warstwy, kształtując finalny efekt.

MOTTO:
MOIM ŹRÓDŁEM INSPIRACJI JEST PAMIĘĆ I MATERIAŁ. PAMIĘĆ O PORCELANOWYCH ZASTAWACH W KREDENSACH, O WSPÓLNYCH CELEBRACJACH, KTÓRE KSZTAŁTOWAŁY PRZESZŁOŚĆ. I MATERIAŁ, KTÓRY NIGDY SIĘ NIE PODDAJE, POZWALAJĄC TWORZYĆ NOWE OPOWIEŚCI.

Rzeźby →

Cięta Córa to artystyczny projekt Agaty Marchlewicz. Od kilku lat tworzy papierowe wycinanki i dzięki nim kultywuje tradycyjne rzemiosło. W swoich pracach opowiada prywatne historie. Tworzenie wycinanek było i jest domeną kobiet. Wycinały by zdobić chatę i aby zaklinać rzeczywistość. Tworzyły w samotności i w wiejskich wspólnotach.

AGATA MARCHLEWICZ

cięta córa

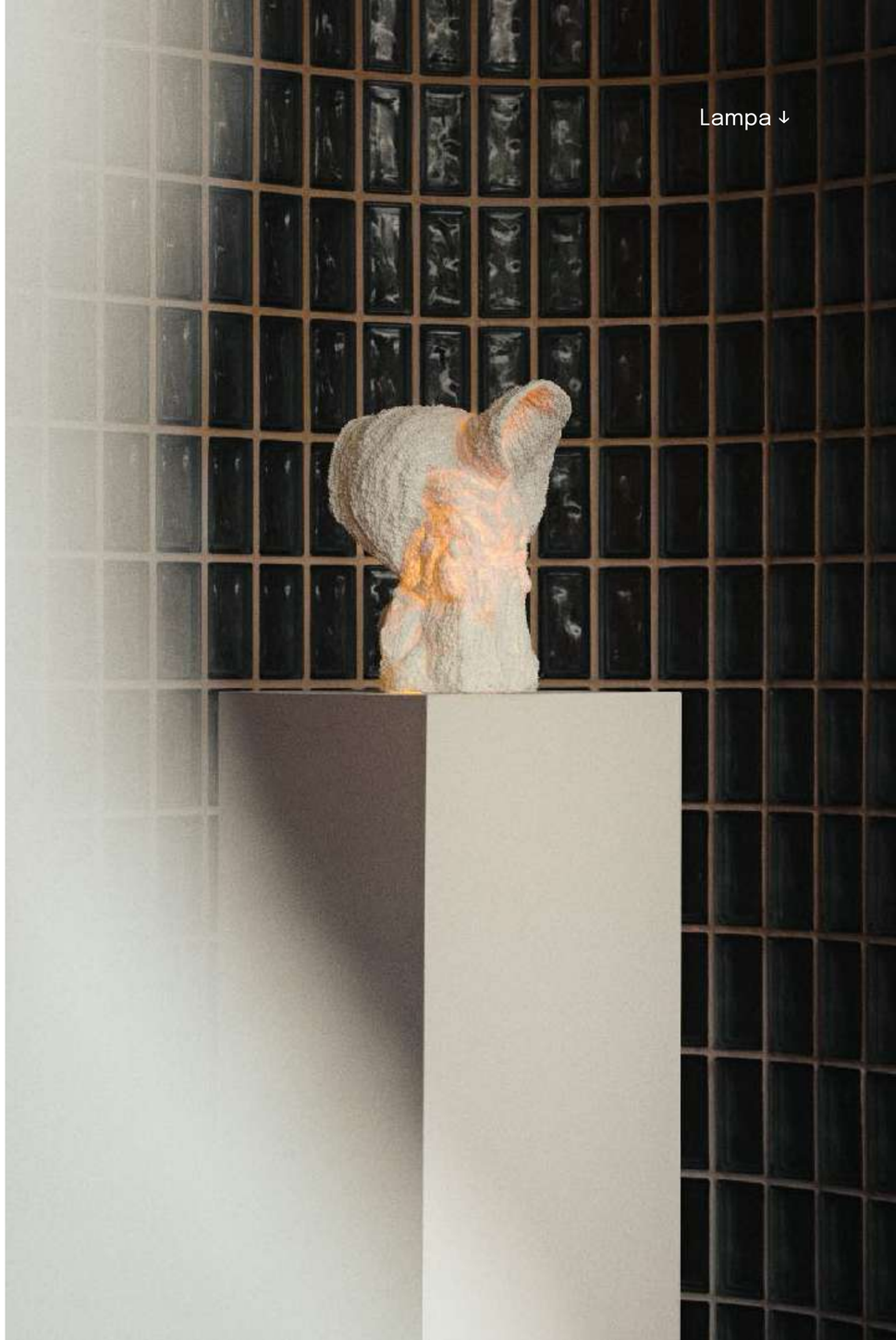
W dawnej Polsce do tworzenia papierowych wycinanek wykorzystywane były nożyce do strzyżenia owiec. Agata wycina malutkimi nożyczkami do paznokci. Do wycinania bardziej skomplikowanych, niesymetrycznych kompozycji używa nożyka – to taki mały ukłon w stronę wycinanki żydowskiej i chińskiej, której jest wielką fanką.

Projektantka i badaczka materiałów, od 2018 roku prowadzi Studio Mazur. Absolwentka Wzornictwa na Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych oraz Contextual Design na Design Academy Eindhoven w Niderlandach. Obecnie mieszka i pracuje w Eindhoven. Tworzy unikatowe, ręcznie wykonywane obiekty na granicy rzeźby i funkcjonalności.

Agnieszka Mazur

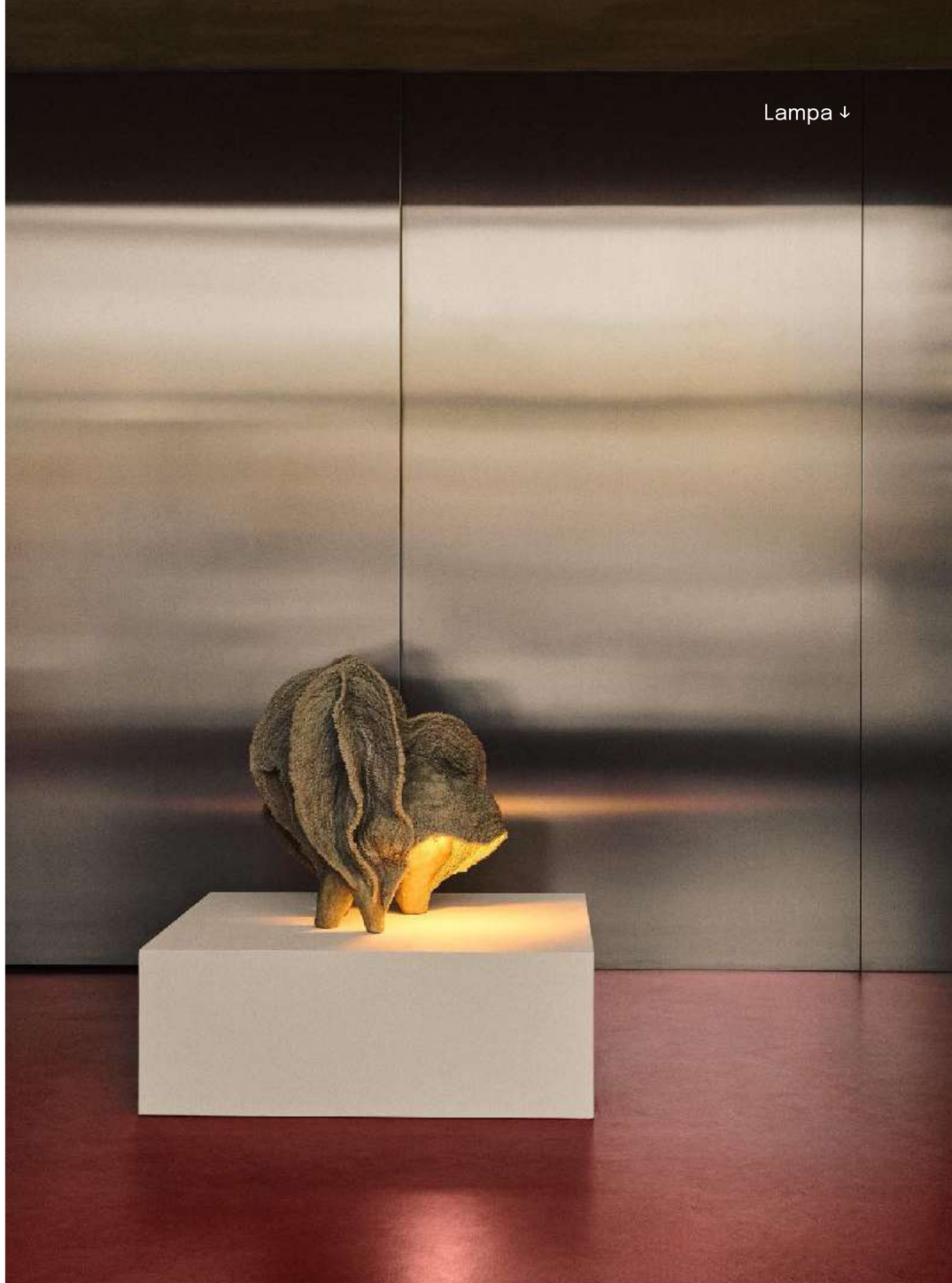

Lampa ↓

Agnieszka Mazur

Poprzez dobór materii i formy tworzy obiekty opowiadające historie, które budzą emocje i angażują wyobraźnię odbiorcy. W swojej praktyce artystycznej poszukuje tego, co Realne – odnajduje je w procesie robienia, w którym wiele aspektów pozostaje poza kontrolą twórcy i wymyka się definicjom zawartym w języku.

Podczas pracy, obok tworzenia nowych kompozytów, opracowuje autorskie procesy produkcji, bazując na tradycyjnych technikach rzemieślniczych lub poszukując dla nich alternatyw. Sam akt tworzenia staje się dla niej praktyką medytacyjną, opartą na powtarzalnych czynnościach i uważnym słuchaniu materiału. Ostateczna forma obiektu nigdy nie jest zdeterminowana na początku; stanowi ona wynik dialogu z materią, która posiada własne preferencje, „stając się” dopiero w trakcie pracy.

Lampa ↓

Olga Milczyńska - ceramiczka, artystka, rzemieślniczka. Wykładała ceramikę w School of Form. Ukończyła między innymi studia na wydziale ceramiki w The Royal Danish Academy of Fine Arts, a także Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu. Wiedzę praktyczną zdobyła pracując w pracowniach ceramicznych w Wielkiej Brytanii, Francji, Danii i Korei Południowej.

OLGA MILCZYŃSKA

Obiekty z serii Kunstkamera ↑

OLGA MILCZYŃSKA

Zaangażowana we wspieranie ginącego rzemiosła artystycznego, jakim jest garncarstwo wiejskie w Polsce, zrealizowała projekty wspólnie z Ośrodkiem Garncarskim w Medyni Głogowskiej. Współzałożycielka Stowarzyszenia Nów. Nowe Rzemiosło. Jako artystka brała udział w wielu międzynarodowych i krajowych wystawach, między innymi w Ceramic Biennale w Indonezji w 2019.

Posts Stands Obstacles ↓

MOTTO: STAWANIE SIĘ CERAMIKIEM WIĄŻĘ Z NIEUSTANNYM ZDOBYWANIEM WIEDZY O MOICH POPRZEDNIKACH I ICH WYTWORACH. MOJA PRAKTYKA POLEGA NA RZETELNYM RZEMIEŚLNICZYM ZAANGAŻOWANIU, REGULARNYM POWTARZANIU CZYNNOŚCI, ZROZUMIENIU WŁAŚCIWOŚCI MATERIAŁU I WYKORZYSTYWANIU TEJ WIEDZY W CODZIENNEJ PRACY.

Artystka wizualna specjalizująca się w ceramice artystycznej i rysunku. Ukończyła ASP we Wrocławiu, uzyskując tytuły magistra sztuki z projektowania ceramiki oraz konserwacji ceramiki i szkła. W latach 2019–2023 pracowała w Guldagergaard International Ceramic Research Center w Danii. Od 2023 roku tworzy w pracowniach na całym świecie, uczestnicząc w rezydencjach i sympozjach. Obecnie pracuje jako projektantka ceramiki w Instytucie Dizajnu w Kielcach jednocześnie kontynuując twórczość w dziedzinie ceramiki artystycznej.

Katarzyna Miściur

Rzeźba →

Katarzyna Miściur

Rzeźba →

MOTTO: W SWOJEJ TWÓRCZOŚCI NAWIĄZUJĘ DO MOTYWU TKANKI MIEJSKIEJ, JAKO ELEMENTU BUDULCOWEGO RZEŹB. TKANKA MIEJSKA PRZYBIERA FORMĘ RÓŻNYCH SYLWETEK, SYMBOLICZNIE ODNOSZĄC SIĘ DO ZASTĘPOWANIA ŚRODOWISKA NATURALNEGO PRZEZ ROZPRZESTRZENIAJĄCE SIĘ STRUKTURY URBANISTYCZNE. MOTYW TEN WYNIKA Z SENTYMENTALNEGO ZWIĄZKU Z NATURĄ ORAZ Z PODŚWIADOMEJ POTRZEBY JEJ OCHRONY.

MOJA PRAKTYKA CERAMICZNA OPIERA SIĘ GŁÓWNIE NA LEPIENIU Z PŁATÓW, CHOĆ CHĘTNIE SIĘGAM TAKŻE PO INNE METODY, EKSPERYMENTUJĄC Z MOŻLIWOŚCIAMI MATERIAŁU. PRACA Z BARDZO CIENKIMI PŁATAMI GLINY NADAJE OBIEKTOM LEKKOŚĆ I DELIKATNOŚĆ, BEZ UTRATY TRWAŁOŚCI. FASCYNUJĄ MNIE STRUKTURY I FAKTURY, DLATEGO CZĘSTO WYKORZYSTUJĘ ODCISKI TKANIN. PRACE WYKAŃCZAM AUTORSKIMI SZKLIWAMI LUB ANGOBAMI I WYPALAM TAKŻE W TECHNIKACH ALTERNATYWNYCH, M.IN. W PIECACH OPALANYCH DREWNEM.

Architektka, projektantka i tkaczka. Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Doświadczenie w zakresie tkactwa zdobywała u polskich tkaczek oraz poprzez samodzielną praktykę. Od 2023 projektuje i wykonuje tkaniny pod marką Momo. Tworzy pojedyncze, unikatowe kilimy i gobeliny. Praktykę rzemieślniczą opiera na dyscyplinie i strukturze, a tkaninę traktuje jako pole badań nad rytmem i porządkiem.

BEATA MOMOT

Kilim →

BEATA MOMOT

Bazując na elementarnym splocie płóciennym najczęściej tworzy desenie, których charakter definiują wzajemne relacje nici wątku o dwóch barwach. Rzemiosło daje jej poczucie autonomii i spokoju, które znajdują odzwierciedlenie w utkanych kompozycjach.

Prace wykonuje własnoręcznie na tradycyjnych ramach tkackich i krosnach. Najchętniej sięga po grubą, wełnianą przędzę, z której tworzy tkaniny o mięsistym, haptycznym charakterze. W swojej twórczości eksperymentuje także z innymi naturalnymi materiałami, takimi jak len, sizal, juta czy pędy roślin.

Gobelin →

Artystka zajmująca się szkłem artystycznym i świetlnymi obiektami. Pracuje z neonem i techniką Plasma Art, łącząc rzemiosło ze światem fizyki eksperymentalnej. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, gdzie w 2023 roku obroniła doktorat. W swoich pracach bada zjawiska wyładowań plazmowych w gazach szlachetnych, traktując światło jako medium artystyczne.

KAMILA MRÓZ

Lampa →

KAMILA MRÓZ

Interesuje ją interakcja obiektu z odbiorcą – elektryczna relacja powstająca na styku szkła i ludzkiej dłoni. Jako jedyna artystka w Polsce zajmuje się techniką Plasma Art, wymagającą zaawansowanych umiejętności formowania szkła w płomieniu palnika.

MOTTO:
MOJA TWÓRCZOŚĆ BALANSUJE NA GRANICY ŚWIATŁA I MATERII. PRZEKSZTAŁCAM SZKŁO W „ŻYWĄ TKANKĘ” PEŁNĄ EMOCJI I ZNACZEŃ. TRAKTUJĘ TEN MATERIAŁ JAK „SKÓRĘ” ŁĄCZĄCĄ ŚWIAT ZEWNĘTRZNY Z WEWNĘTRZNYM – SZKŁO STAJE SIĘ BARIERĄ, A JEDNOCZEŚNIE MEDIUM, KTÓRE FILTRUJE EMOCJE, POZWALA NA ICH PRZEPŁYW, A ZARAZEM SKRYWA ICH INTYMNOŚĆ.

Artystka i projektantka szkła, doktora sztuki, absolwentka oraz pracowniczka naukowa ASP we Wrocławiu. Działa na pograniczu sztuki i projektowania, łącząc rzemieślniczą dyscyplinę z refleksyjną narracją. Traktuje szkło jako medium budowania relacji i opowiadania o codziennych gestach. Finalistka Coburger Glaspreis oraz Toyama International Glass Exhibition. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskie oraz Achilles Stiftung Glass Museum w Hamburgu.

JAGODA NOWAK-BIEGANOWSKA

JAGODA NOWAK-BIEGANOWSKA

Pracuje głównie w technikach piecowych oraz w formowaniu szkła na gorąco. Proces opiera na manualnym doświadczeniu materiału, czasie i uważności. Łączy tradycyjne rzemiosło z intuicyjnym projektowaniem, traktując pracę ze szkłem jako dialog z materią.

MOTTO: W SZKLE ODNAJDUJĘ ZAPIS CODZIENNOŚCI – RELACJI, SPOTKAŃ PRZY STOLE, CICHYCH ROZMÓW I DROBNYCH GESTÓW, KTÓRE BUDUJĄ ŚWIAT.

Z cyklu Zawinięte miski →

Projektant i rzemieślnik. Studiował architekturę na Universität für Angewandte Kunst w Wiedniu. Pasjonuje się rzemiosłem i sztuką użytkową. Projektuje i ręcznie wykonuje meble i obiekty z litego drewna. Od 2013 roku zajmuje się profesjonalnie pracą w drewnie i prowadzi autorską pracownię ONISZH. Swoje projekty realizuje w Polsce i za granicą.

Aleksander Oniszh

Stołek →

Aleksander Oniszh

W swoich realizacjach podejmuje dialog między formą i funkcją obiektu a otaczającą go przestrzenią. Łączy nowoczesne formy z klasycznymi rozwiązaniami technicznymi. Używa starannie wyselekcjonowanych materiałów w oparciu o dogłębną wiedzę o drewnie i jego właściwościach. W podejmowaniu artystycznych wyborów kieruje się intuicją.

krzesło →

Artystka tkaniny, projektantka i edukatorka, absolwentka ASP w Łodzi. Przez trzy dekady kształtowała estetykę podlaskiego przemysłu włókienniczego, projektując tkaniny kolorowo-tkane, tkaniny drukowane, dywany i wykładziny. Obecnie prowadzi autorską pracownię SPLOTARIUM w Białymstoku, która jest przestrzenią eksperymentu, dialogu z tradycją oraz krzewienia kultury tkackiej. Jej twórczość to nieustanne poszukiwanie „nowych dróg dla tkactwa”. W swoich pracach łączy szacunek do tradycyjnych technik północno-wschodniej Polski z nowoczesną formą rzeźbiarską i obiektem 3D.

BEATA PALIKOT-BOROWSKA

BEATA PALIKOT-BOROWSKA

Tkanie definiuje jako proces terapeutyczny i medytacyjny, w którym rytm wątku i osnowy staje się zapisem wewnętrznych stanów i tożsamości. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków. Stypendystka Marszałka Województwa Podlaskiego. Zależy jej by wypracowane przez pokolenia tradycje tkackie północno-wschodniej Polski przetrwały.

TKANIE TO DLA MNIE PRZESTRZEŃ DO DYSKUSJI I MOMENT ZASTANOWIENIA SIĘ NAD NOWYMI DROGAMI DLA TKACTWA, ICH ZNACZENIA WSPÓŁCZEŚNIE I ODNIESIEŃ DO TRADYCJI. SZACUNEK I DIALOG. TKANIE NIE ISTNIEJE BEZ ZMIANY. TWORZĄC NOWE ODNOSZĘ SIĘ DO TEGO CO POWSTAŁO. TAK DUŻO MOŻNA WYRAZIĆ PRZEPLATAJĄC NICI WĄTKU I OSNOWY.

z kolekcji SZUFLANDIA 365 miniatur →

Rzeźbiarz, absolwent Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie. Wielokrotny stypendysta nagradzany za wysokie osiągnięcia w dziedzinach artystycznych. Idealista osadzony w filozofii kultury dalekiego wschodu. Od ukończenia studiów pracuje głównie w drewnie. W swoich realizacjach stara się połączyć rzeźbę ze sztuką użytkową, która jak twierdzi, jest bliżej człowieka. Projektuje i tworzy przedmioty łącząc tradycje stolarskie z designem.

IGOR POLASIAK

Lampa →

IGOR POLASIAK

MOTTO:
TWORZENIE JEST DLA MNIE PROCESEM,
KTÓRY NIGDY NIE PRZEBIEGA TAK SAMO.
CZĘSTO STAJE W ROLI OBSERWATORA,
KIEDY INDZIEJ NARZUCAM KSZTAŁTY.
STARAM SIĘ PODEJMOWAĆ ROZMOWĘ
Z MATERIĄ. DREWNO JEST MATERIAŁEM,
KTÓRE MA SWÓJ CHARAKTER
I INDYWIDUALNOŚĆ. TO WSŁUCHIWANIE
SIĘ W MATERIAŁ JEST KLUCZEM DO
ZROZUMIENIA GO I WYPRACOWANIA
KOMPROMISU POMIĘDZY MOJĄ WOLĄ
JAKO TWÓRCY A CHARAKTEREM TEGO
SZCZEGÓLNEGO KAWAŁKA DREWNA,
Z CAŁĄ JEGO HISTORIĄ.

Krzesła →

Stolarz z powołania. Pomimo ukończenia studiów planistycznych na Politechnice Warszawskiej postanowił związać swoje życie z rzemiosłem. Przez kilka lat zdobywał doświadczenie przy pracy w różnych warsztatach i manufakturach stolarskich. Obecnie realizuje autorskie i zlecone projekty mebli oraz obiektów użytkowych w małej pracowni na warszawskiej Pradze.

JAKUB PRZYBOROWSKI

Stół ↓

JAKUB PRZYBOROWSKI

Jakub jest skupiony na podnoszeniu własnych kwalifikacji, doskonaleniu technik i poszerzaniu wiedzy na temat drewna. Swoimi umiejętnościami dzieli się ucząc w szkole stolarstwa tradycyjnego dla dorosłych.

„Moje projekty zwykle wynikają z fascynacji konkretnym narzędziem, techniką lub materiałem. Przy ich realizacji wykorzystuję przede wszystkim tradycyjne techniki obróbki drewna i łączenia elementów. Proces wytwarzania jest dla mnie tak samo ważny, jak finalny produkt".

MOTTO: STOLARSTWO TO NIEUSTANNE ZMAGANIE – NIEKONIECZNIE Z MATERIAŁEM, CZĘŚCIEJ Z SAMYM SOBĄ.

P55 MIRRORS to pracownia luster założona w 2020 roku przez Beatę Ludwin i Łukasza Wołek w Toruniu, w której powstają unikatowe lustra i obiekty, łączące tradycję rzemieślniczą z nowoczesnym podejściem do projektowania. Oboje studiowali na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, Beata – konserwację dzieł sztuki, Łukasz – rzeźbę. Różnorodne doświadczenia z zakresu działań wizualnych oraz projektowych dały początek ich wspólnej pracy.

P55 mirrors

Lustro →

P55 mirrors

Lustra wytwarzamy ręcznie przy użyciu techniki podlewu srebrnego oraz technik pozłotniczych, będących zarówno bazą jak również obszarem nowych interpretacji oraz poszukiwań. Ważnym elementem naszej pracy jest swoboda kreacji - proces twórczy, który decyduje o indywidualnym charakterze każdego lustra.

Lustro →

MOTTO: DĄŻYMY DO POGŁĘBIENIA RELACJI MIĘDZY PRZEDMIOTEM, A JEGO UŻYTKOWNIKIEM POPRZEZ ROZSZERZENIE DEFINICJI OBIEKTU O JEGO ASPEKTY ESTETYCZNE, EMOCJONALNE I SYMBOLICZNE.

Rest Studio tworzą Dominika Gacka i Julia Piekarska. Główny obszar ich działania to tkactwo. Projektantki wykonują ręcznie materiały o bogatej, haptycznej strukturze, z możliwie jak najbardziej naturalnych, łagodnych dla środowiska surowców. Poszukują piękna w przedmiotach nie tylko wzrokowo, ale też, a może głównie, poprzez dotyk.

REST

Dywan →

REST

Poprzez manipulowanie technikami tkackimi, chcą wprowadzać nowe, wyszukane struktury do wnętrz, mebli, akcesoriów. Swoje projekty wykonują bazując na tradycyjnych technikach tkackich, używając analogowych krosien nicielnicowych. Poszukują także sposobu na wykorzystanie resztek przędzy po tkaniu i redukcję odpadów, tworząc nowy materiał w ramach projektu Restki.

Koc ↓

Kuźnia Skały to efekt wieloletniej pasji Marcina Skalskiego do kowalstwa. Obecnie działa na pograniczu kowalstwa i pracy w drewnie. Inspiruje go sztuka użytkowa małopolskiej wsi – zazwyczaj obiekty codziennego użytku.

Marcin Skalski

Świecznik ↓

Marcin Skalski

Do produkcji wykorzystuje materiały z odzysku i ciekawe odpady znalezione w tartaku, które wyróżnia ciekawa faktura oraz unikatowa wartość estetyczna. W swoich projektach łączy surowy i niedoskonały charakter materiałów oraz minimalizm. Części z drewna wykonują z surowca z tartaku, będącego w sporej części odpadem, przeznaczonym do spalenia. Do obróbki używam szeregu elektronarzędzi i maszyn, z czego wiele własnej konstrukcji. Używam także narzędzi ręcznych, dłut-wykonanych samodzielnie ze zużytych części ze złomu (resorów,łożysk etc). Części z metalu wykonuję w kuźni, w procesie kucia na gorąco, czasem także obróbki na zimno przy pomocy różnych szlifierek i pilników.

Świecznik ↓

Ceramik z przypadku – chciał być grafikiem, został ceramikiem i nigdy tego nie żałował. Ukończył Wydział Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, gdzie w 2000 roku obronił dyplom z ceramiki artystycznej, z aneksem z malarstwa. Równolegle zajmuje się projektowaniem graficznym. Jest autorem plakatów do polskich filmów fabularnych, a także katalogów i identyfikacji wizualnych. Prowadzi własną pracownię ceramiczną w Przyszowicach na Śląsku.

ADAM SOBOTA

Wazon →

ADAM SOBOTA

Tworzy ceramikę autorską: formy użytkowe, rzeźby oraz instalacje ceramiczne. Pracuje z gliną w sposób intuicyjny, łącząc tradycyjne techniki – toczenie na kole, formowanie ręczne i odlewanie – z eksperymentem oraz otwartością na przypadek, który często staje się istotnym elementem procesu twórczego.

“Źródłem niemal wszystkich moich prac jest irracjonalny impuls, który dopiero w procesie realizacji zostaje uporządkowany i nabiera racjonalnych kształtów.
We wszystkich moich realizacjach obsesyjnie powracam do motywu łączenia nieprzewidywalnych struktur z elementami, które mogę w pełni kontrolować.”

Lampa →

Agnieszka Śniadewicz-Świca, właścicielka pracowni Square Drop, jest historykiem sztuki i konserwatorem z 20-letnim doświadczeniem (dyplom Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Sztuk Pięknych). Jej firma kontynuuje rodzinną tradycję renowacji mebli i dzieł sztuki.

square drop

Kolumna ↓

NÓW – NOWE RZEMIOSŁO

square drop

Wspólnie z zespołem doświadczonych rzemieślników prowadzi najbardziej wymagające projekty konserwatorskie, przywracając blask przedmiotom z historią. Realizuje także kreatywne koncepty współczesnych projektantów oraz indywidualne zamówienia klientów. Square Drop tworzy pojedyncze egzemplarze lub krótkie serie ze szlachetnych surowców, w oparciu o najlepsze techniki rzemieślnicze.

Etażerka ↓

MOTTO: JAKO KONSERWATOR DZIEŁ SZTUKI ANALIZUJĘ MEBLE Z RÓŻNYCH EPOK, Z RÓŻNYCH ZAKĄTKÓW ŚWIATA. TO, CO MNIE W NICH INSPIRUJE, TO ICH RDZEŃ – COŚ, CO SPRAWIŁO, ŻE PRZETRWAŁY SETKI LAT. ELEMENTY DEKORACYJNE PRZEMIJAJĄ. TO, CO STANOWI O DŁUGOWIECZNOŚCI MEBLA, TO JAKOŚĆ JEGO WYKONANIA, WYSOKIEJ KLASY RZEMIOSŁO I SZLACHETNOŚĆ UŻYTYCH MATERIAŁÓW.

Lidia Stanek-Wichlińska artystka, projektantka szkła, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Tworzy w duecie z Marcinem Wichlińskim, w którym łączą intuicję artystyczną z doświadczeniem i siłą rzemiosła. Współtworząc poszukują równowagi między precyzją wykonania a spontanicznością gestu, między materią a światłem, między tym, co użytkowe a tym, co kontemplacyjne. Szkło postrzegają, jako medium łączące rzemiosło i sztukę, tradycję i eksperyment. Tworzą na pograniczu sztuki i designu.

STANEK+WICHLIŃSKI

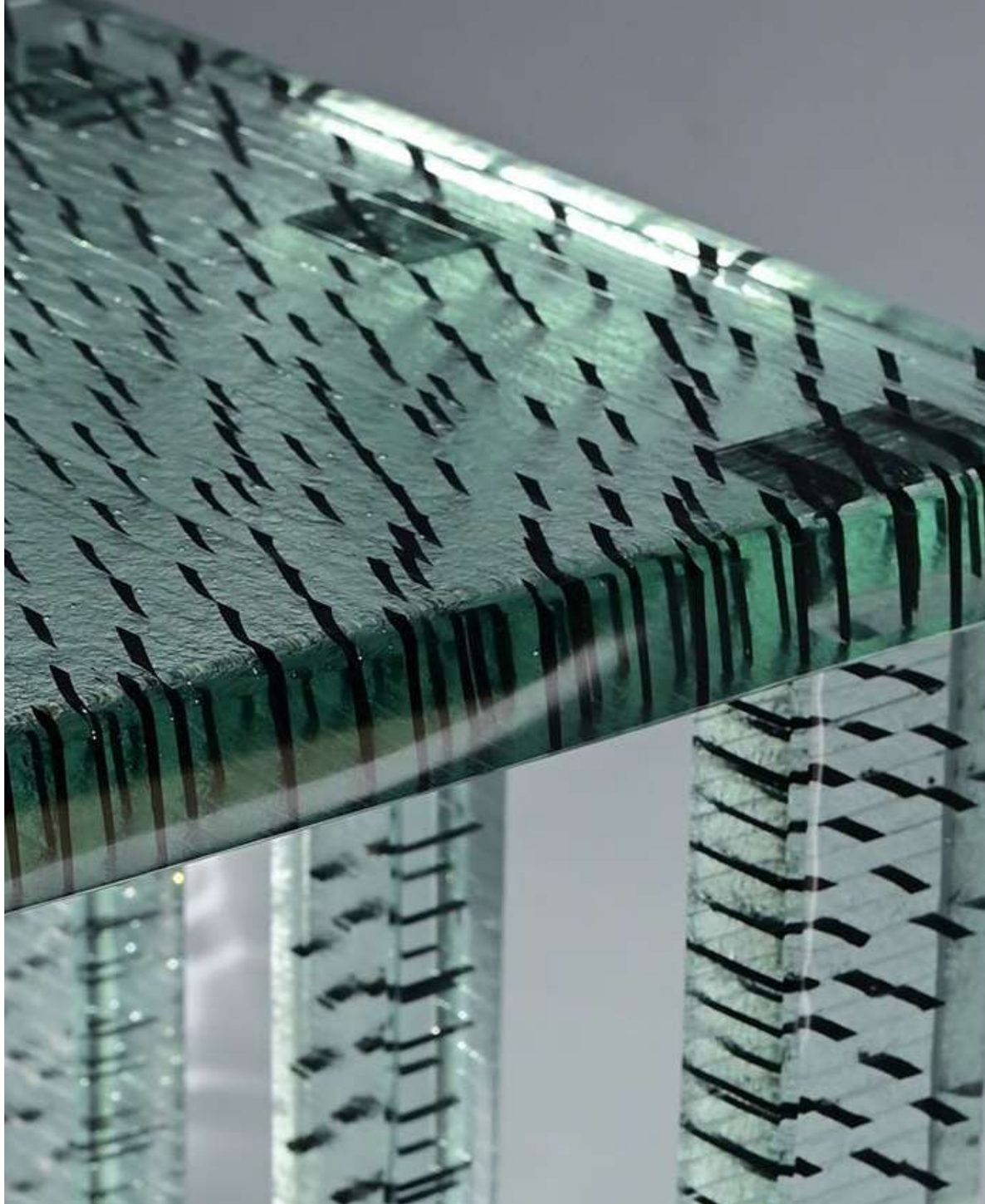
Stolik →

STANEK+WICHLIŃSKI

W technikach szkła stapianego odnajdują język różnorodności i skupienia, w którym ulotne historie zapisują w materialnych formach. Operując kolorem, urzeźbieniem powierzchni i transparentnością szkła, tworzą obiekty, w których światło staje się tworzywem współdecydującym o ostatecznym kształcie dzieła, łącząc architektoniczne wnętrze z zewnętrznym światem natury.

MOTTO:
INSPIRACJĄ JEST DLA NAS NATURA - MOMENTY POMIĘDZY SIŁĄ A DELIKATNOŚCIĄ. NASZE PRACE SĄ RODZAJEM NOTATKI - ZAPISEM DOŚWIADCZENIA W UŻYTKOWEJ FORMIE.

Stolik →

Projektantka, ceramiczka, badaczka. Doktora sztuk pięknych. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu i Wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. W ostatnich latach skupia się na pracy z materiałami ceramicznymi. Tworzy projekty spekulatywne. Bada granice tradycyjnie rozumianych ram rzemiosła ceramicznego. Eksperymentuje z drukiem 3d w ceramice, opracowuje autorskie techniki odlewania porcelany z form tworzonych z niekonwencjonalnych materiałów.

Barbara Stelmachowska

Seria Hello Flower ↓

BARBARA STELMACHOWSKA

W swoich działaniach z ceramiką niejednokrotnie porusza zagadnienie związane z projektowaniem zrównoważonym i społecznie zaangażowanym, od którego zaczynała pracę projektową. Finalistka międzynarodowego konkursu makeme!, laureatka konkursu Haier Design Prize by IF. Kuratorka projektu Craft Lab 3d oraz wystawy planT (Gdynia Design Days 2021).

Warsztat ceramiczny doskonaliła m.in. pod okiem Marka Cecuły w Ćmielów Design Studio, w berlińskiej pracowni Manufactory i podczas kursu mistrzowskiego z Johnem Colbeckiem w La Meridiana w Toskanii. Od 2022 roku prowadzi pracownię ceramiczną we Wrocławiu.

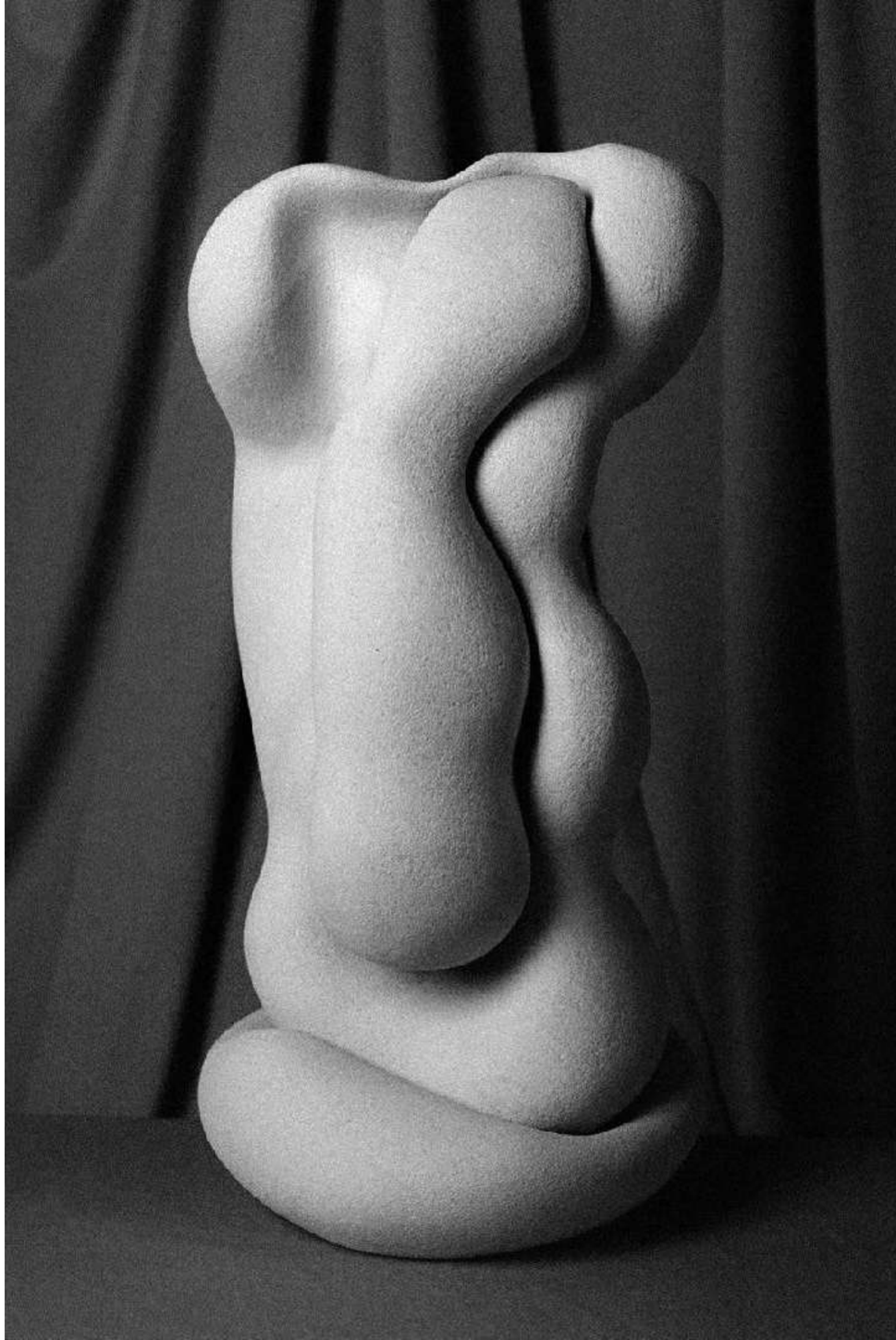

Wazon ↓

Beata Szczepaniak jest rzeźbiarką i projektantką. Absolwentka Wydziału Rzeźby i Działań Przestrzennych na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Laureatka nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, uczestniczka programów rezydencyjnych w Szanghaju, Osace i Monachium. Brała udział w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych m.in. w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Narodowym w Poznaniu czy Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu.

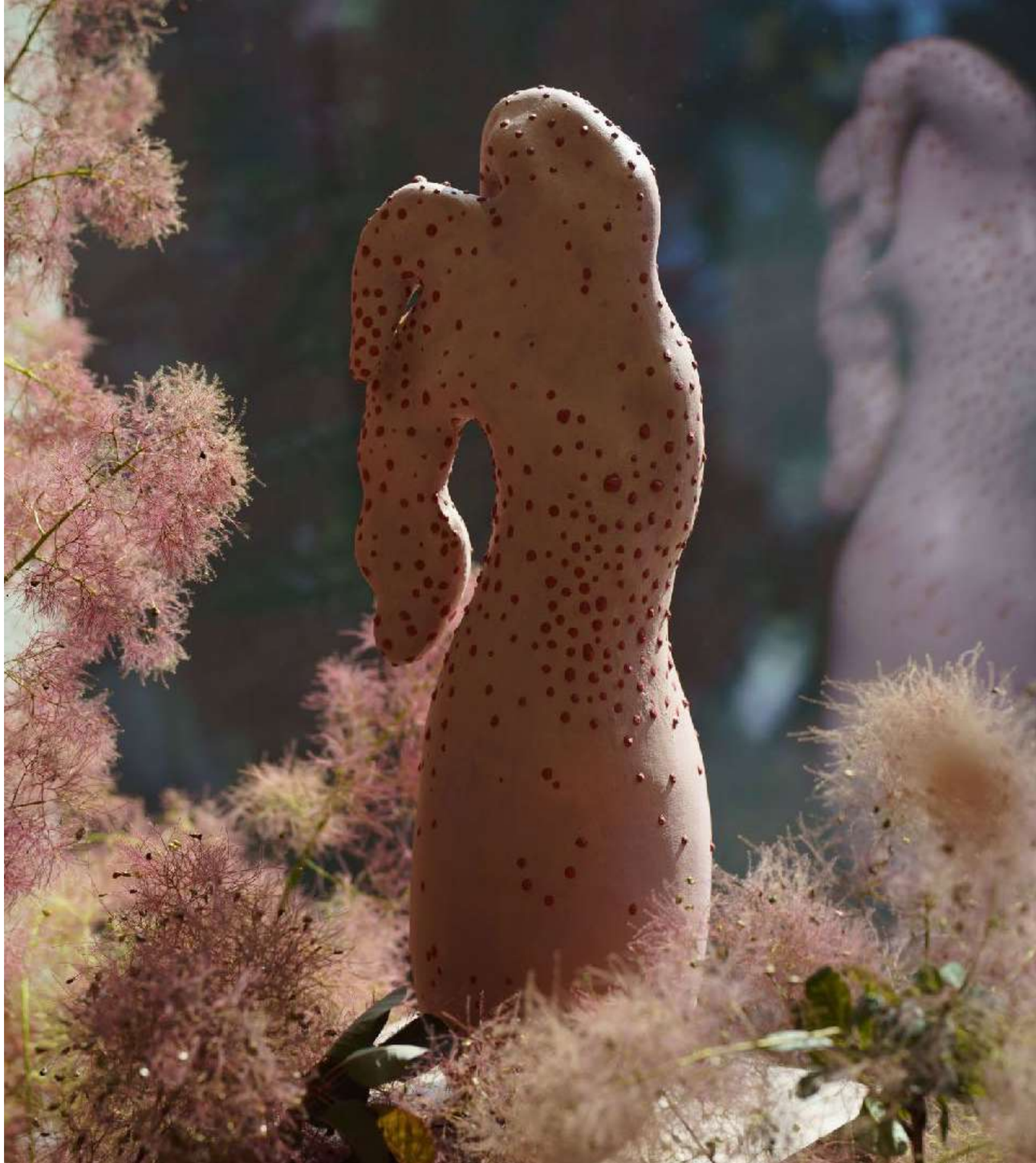
BEATA SZCZEPANIAK

Z serii Affection →

BEATA SZCZEPANIAK

Inspiracje do swoich prac czerpie zarówno z natury, jak i z emocji i relacji międzyludzkich. Jej prace, balansujące na granicy sztuki i designu, są wyrazem jej głębokiego zrozumienia i interpretacji tych tematów. Stawia w nich na interakcję z odbiorcą poprzez zmysły i emocje. Pracuje głównie w ceramice.

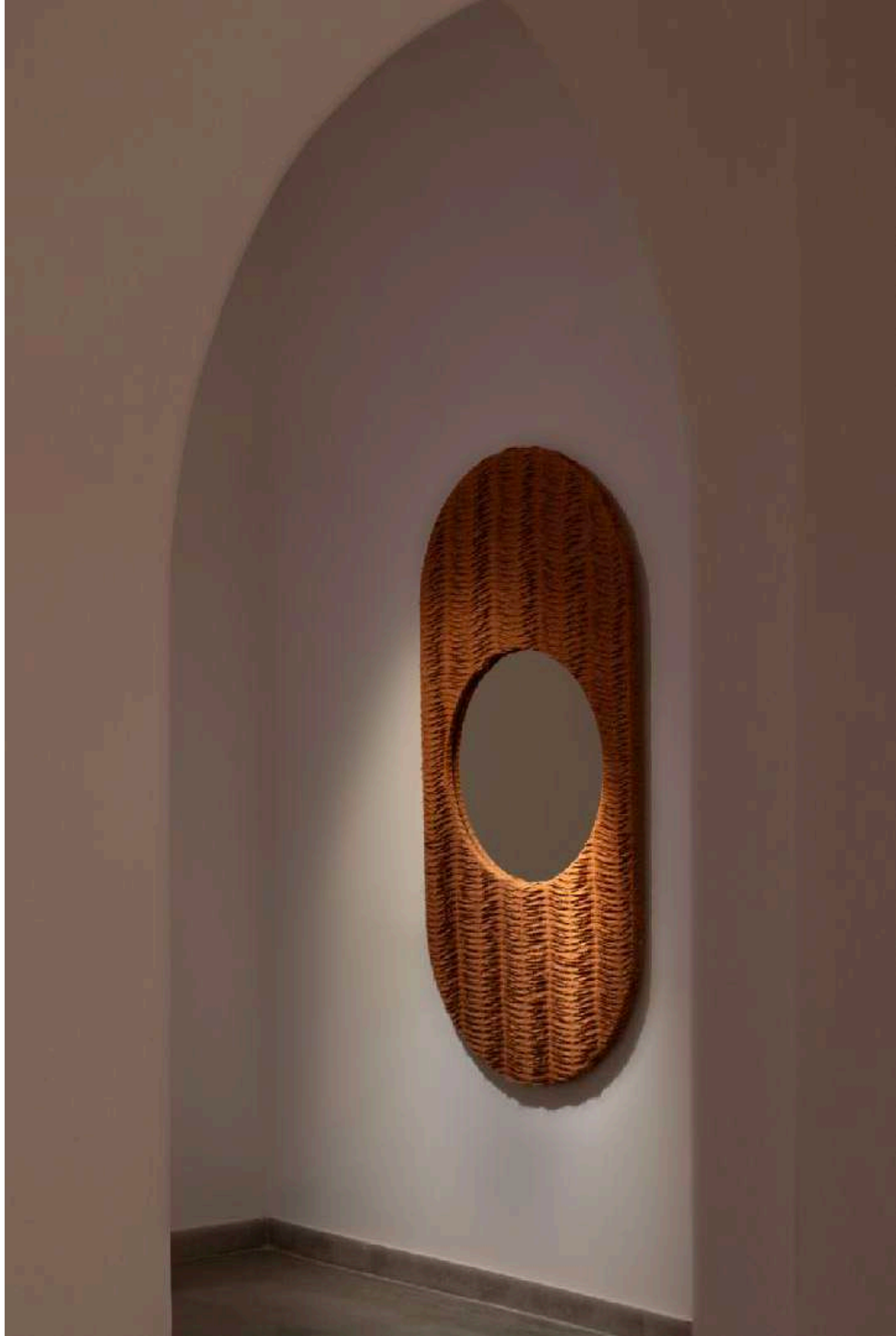

Seria Niebieskie Migdały →

Projektant tekstyliów użytkowych i haftów komputerowych. Od wielu lat związany z Instytutem Dizajnu w Kielcach, gdzie prowadzi Pracownię Tkaniny, a od marca 2025 roku pełni obowiązki dyrektora artystycznego. Tworzy na pograniczu sztuki włókna, rzemiosła i dizajnu, koncentrując się na projektach o charakterze inkluzywnym, zrównoważonym i społecznym. Uczestniczył w rezydencjach artystyczno-projektowych w Polsce, Chinach, Francji, Litwie, Norwegii i na Węgrzech.

JAKUB ŚWIĘCICKI

Lustro →

JAKUB ŚWIĘCICKI

Ręczne wytwarzanie projektów techniką makramy żebrowej pozwala mu na odczarowanie jej wizerunku, kojarzonego z nadmiernie dekoracyjnymi motywami. Wykorzystując jeden rodzaj węzła tworzy minimalistyczne tkaniny, ukazując tradycyjne rzemiosło w nowym świetle. Jego projekty były wielokrotnie nagradzane i prezentowane m.in. w *Design Alive* czy *Label Magazine*, a także podczas Peru Design Biennial, Zlin Design Week oraz Green Concept Award. W ramach kolekcji **Knot** realizuje wielkoformatowe dywany makramowe, a w procesie twórczym wykorzystuje barwienie naturalne odpadami.

Dywan →

Tartaruga to autorska pracownia tkacka założona w 2017 roku w Łodzi przez Jadzię Lenart i Wiktorię Podolec. Na co dzień powstają w niej kilimy, dywany i tkaniny dekoracyjne. Wszystkie produkty wykonywane są ręcznie przy użyciu tradycyjnych przyrządów i technik. Większość tkanin wykonywana jest z przędz pochodzących z recyklingu.

TARTARUGA

Kilim →

Tartaruga

Wzory tkanin inspirowane są przede wszystkim najbliższym otoczeniem projektantek: naturą i ulubionymi przedmiotami, codziennymi rytuałami lub kolorami. Pomimo wyraźnie współczesnego charakteru, wzory nawiązują jednak do bogatej tradycji kilimkarskiej i symboliki wykorzystywanej w dawnych kilimach i kobiercach.

MOTTO: JAKO ŚWIADOME PROJEKTANTKI POSTANOWIŁYŚMY STANĄĆ W OPOZYCJI DO MASOWEJ PRODUKCJI TEKSTYLIÓW I JEJ SZKODLIWYCH KONSEKWENCJI. NASZĄ PRÓBĄ ODPOWIEDZI NA PROBLEMY PRZEMYSŁU TEKSTYLNEGO JEST ZWRÓCENIE SIĘ W STRONĘ RZEMIOSŁA. DLATEGO PRODUKUJEMY TKANINY W SPOSÓB ZRÓWNOWAŻONY, Z POSZANOWANIEM ŚRODOWISKA I PRACOWNIKÓW, KORZYSTAJĄC Z MATERIAŁÓW Z RECYKLINGU.

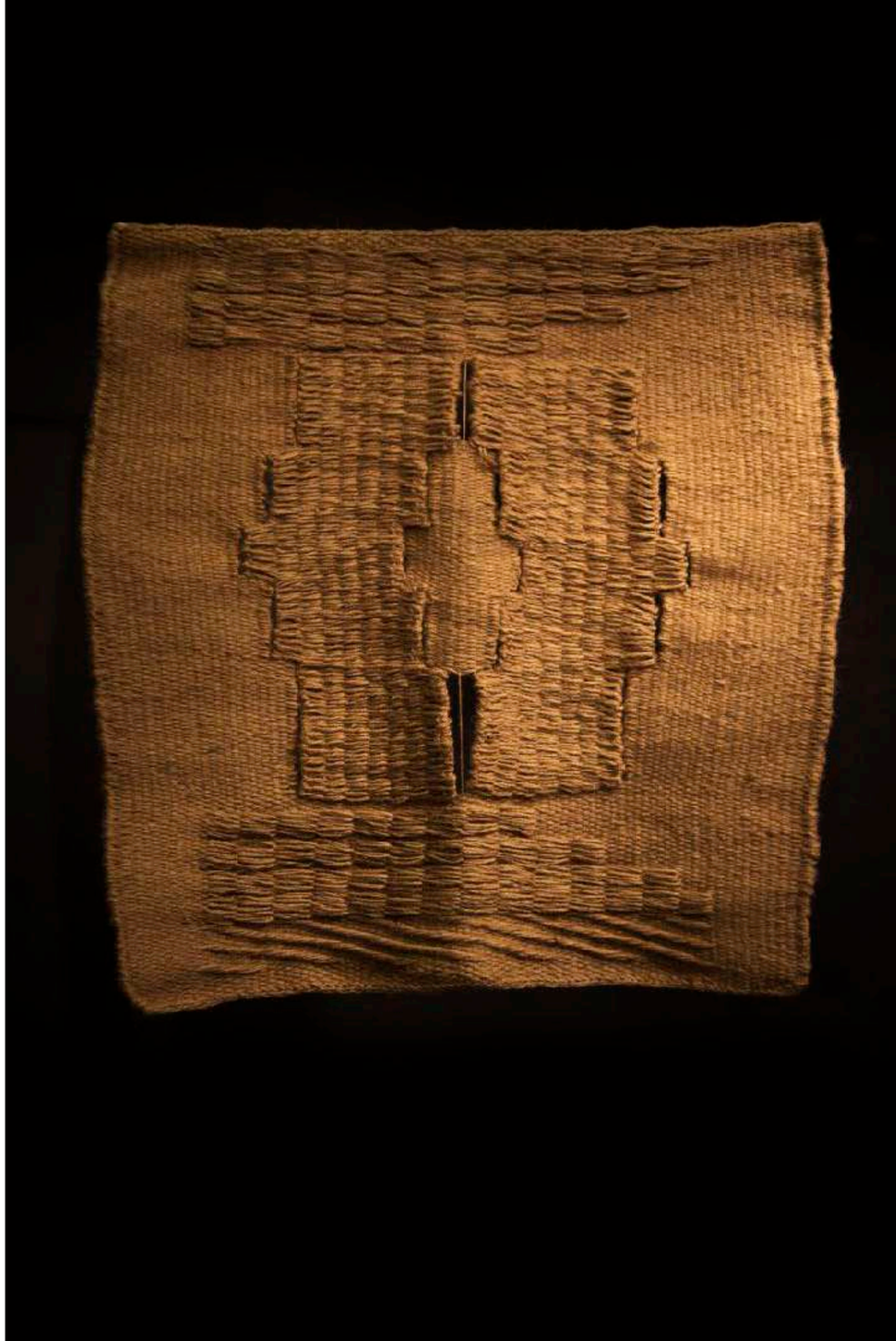
Kilim →

Robert Wieczorek ukończył edukację plastyczną i pedagogikę. Swoje umiejętności tkackie kształtował w pracowni prof. Ewy Poradowskiej-Werszler. Swoje tkaniny reprezentował na międzynarodowych wystawach m.in. American Tapestry Alliance Bienniale, World Textile Art Biennial 2017, a jego dzieła zostały nagradzane m.in. na Międzynarodowym Biennale Lnu.

ROBERT WIECZOREK

Tkanina →

ROBERT WIECZOREK

Podstawowym materiałem w moich tkaninach jest wełna ze starej Fabryki Dywanów Kowary. W pracach swoich wykorzystuję też len, jutę, sizal i inne naturalne materiały, które umożliwiają mi na uzyskiwanie różnego rodzaju faktur, struktur. Moje tkaniny oparte są na tradycyjnej technice tkackiej, gdzie ważny jest przeplot i splot.

Tkanina →

MOTTO: INSPIRACJĘ ZAWSZE STANOWIŁA DLA MNIE NATURA, JESTEM WCIĄŻ PEŁEN POKORY WOBEC JEJ WIELKOŚCI I SIŁY. STARAM SIĘ RÓWNIEŻ UKAZYWAĆ SWOJĄ INTERPRETACJĘ DUCHOWEJ WARSTWY ŚWIATA, DLATEGO W MOICH PRACACH NIE BRAKUJE ODNIESIEŃ METAFIZYCZNYCH I BIBLIJNYCH.

Psycholożka z tytułem mistrzyni tkackiej. Rzemiosła uczyła się w Centre Européen pour la Promotion des Arts w Luksemburgu i u polskich tkaczek ludowych. Członkini European Textile Network. W 2023 otrzymała tytuł Mistrza Rzemiosł Artystycznych MKiDN. Projektuje unikatowe tkaniny do wnętrz na styku sztuki i designu – panele, ekrany kontemplacyjne. Od 2014 współpracuje z Magdą Butrym tworząc tkaniny dla mody, a jej kolekcja szali/pledów DDW otrzymała tytuł must have 2023.

BEATA WIETRZYŃSKA / IN WEAVE

Beata Wietrzyńska/ In weave

Beata przekłada wspomnienia, emocje, obrazy na język tkaniny nicielnicowej, bada przenikanie kolorów i relacje materii ze światłem. Pracuje na tradycyjnych drewnianych krosnach, łączy warsztat rzemieślniczy z cyfrowym projektowaniem splotów. Używa naturalnych włókien – głównie lnu i wełny, dzięki świadomości materiałowej minimalizuje odpady.

Jej specjalnością są mało znane w Polsce techniki dwuosnowowe (deflected, 4-colour i block double weave), a także sploty z dodatkowym wątkiem oraz ażurowe, typu gauze i lace weaves.

MOTTO: NIEODMIENNIE FASCYNUJE MNIE PROCES TWORZENIA TKANINY – SETKI DECYZJI, KTÓRE PROWADZĄ OD CHAOSU KILOMETRÓW PRZĘDZY DO UPORZĄDKOWANEJ STRUKTURY.

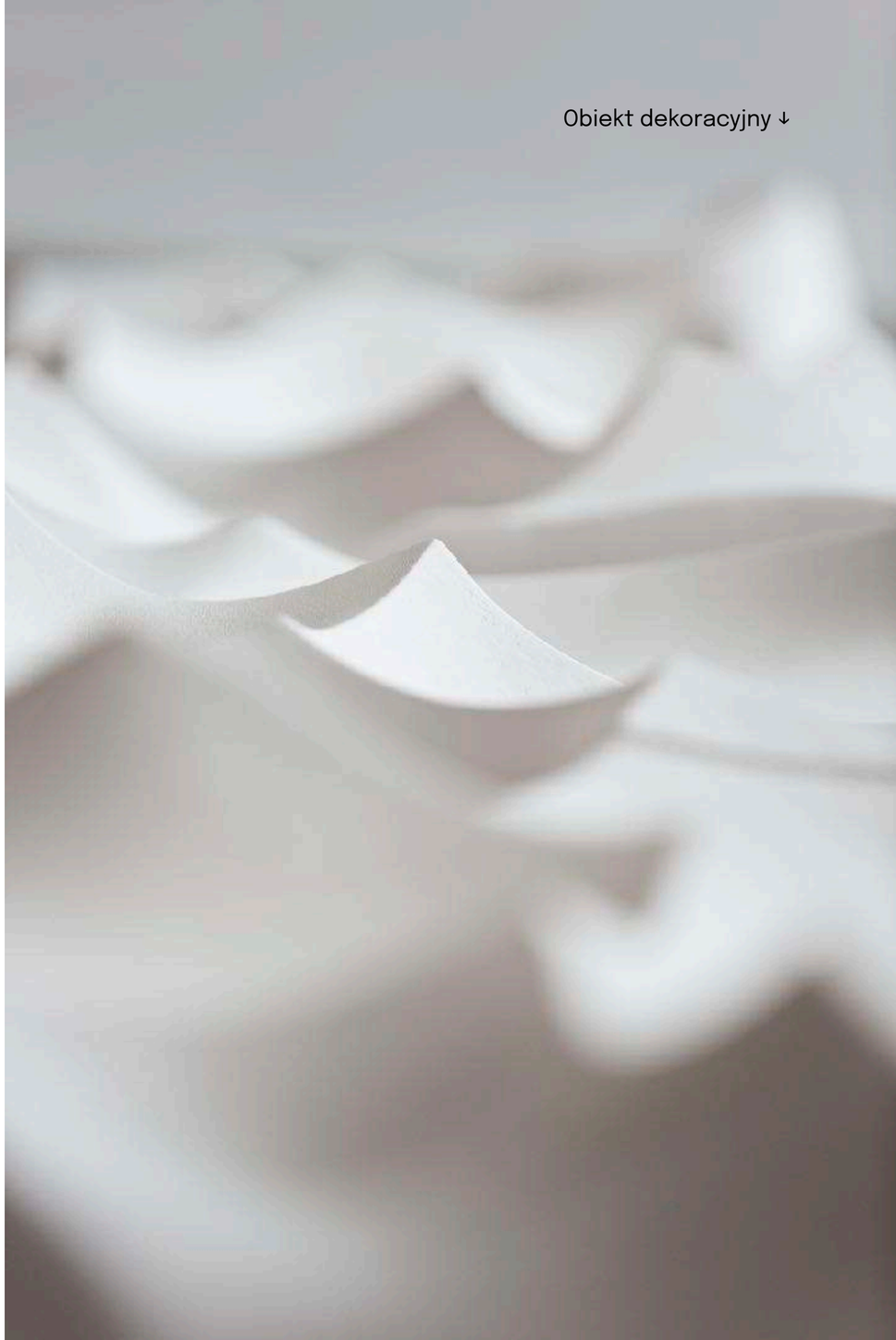

Tkanina ↑

Ceramiczka, absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych i Użytkowych na Uniwersytecie Ulster w Wielkiej Brytanii. Za swoją praktykę artystyczną wielokrotnie nagradzana w kraju i za granicą. Stypendystka MKiDN w 2026 roku. Obecnie pracuje u podnóży Karkonoszy, skąd pochodzi, tworząc narracje w formie przedmiotów użytkowych i instalacji przestrzennych, aktywnie działa na rzecz ochrony dziedzictwa naturalnego i kulturowego regionu. W swojej twórczości inspiruje się budowaniem osobistej i społecznej tożsamości w relacji z otaczającą nas naturą, historią i cywilizacją.

EVELINA WÓJTOWICZ

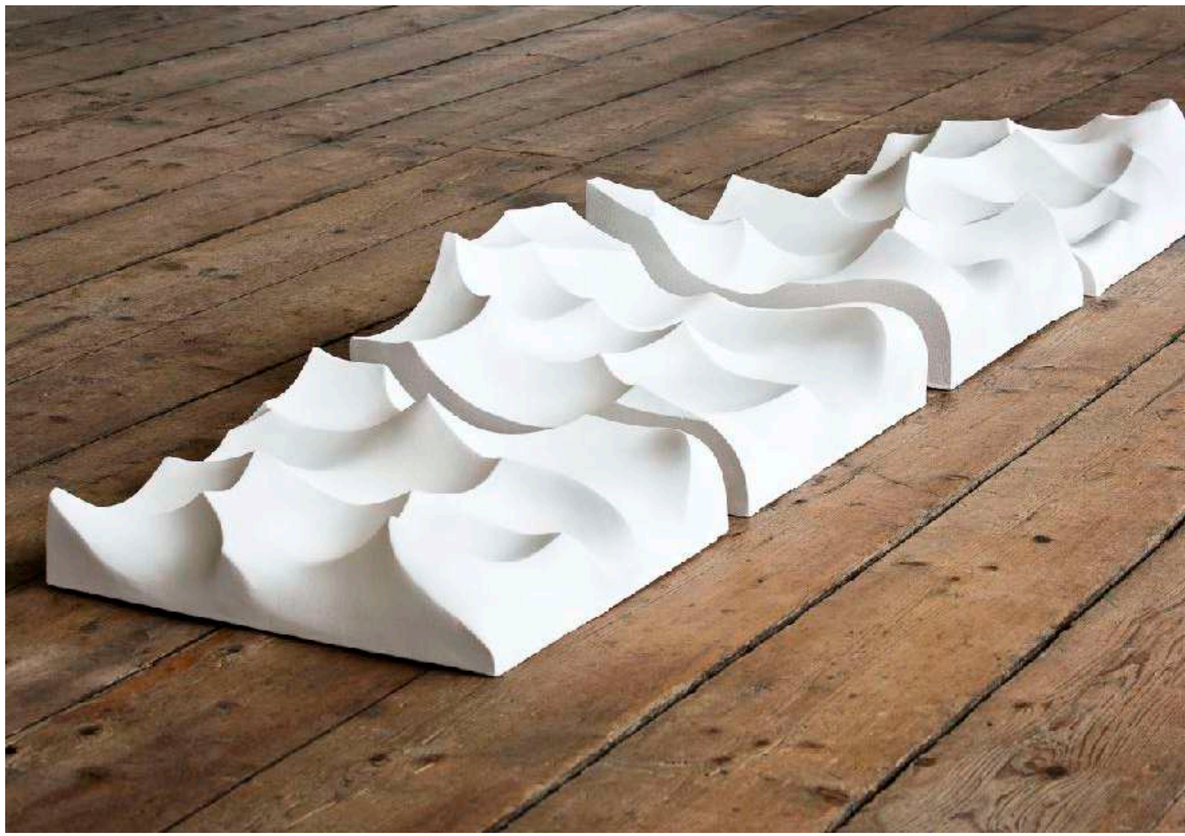

Obiekt dekoracyjny ↓

EVELINA WÓJTOWICZ

Obiekt dekoracyjny ↓

“Tworzę w dialogu pomiędzy materiałami a otoczeniem, podejmując próbę uchwycenia wymiarów 'przestrzeni pomiędzy'- fizycznych i metaforycznych przerw między formami, ich warstwami i znaczeniami. Szczególnie interesują mnie dotykowe właściwości danego medium, które można uchwycić i wydobyć poprzez jego relację z przestrzenią i kontekstem społecznym. Działam w przestrzeni ceramiki oraz grafiki warsztatowej, odwołując się zarówno do tradycyjnych technik jak i wykorzystania w procesach twórczych nowych technologii. Ważne jest aby materiał mógł stać się katalizatorem tego, co najważniejsze- substancją, poprzez którą warstwy alegorii i doznań zmysłowych mogą nabrać fizycznej formy i komponować się z przestrzenią życia.”

Projektant i twórca, poszukujący nowych, organicznych form piękna dla przedmiotów codziennego użytku. Tworzy syntetyzując elementy świata natury z szumem obecnej cywilizacji, czerpiąc inspirację zarówno z otaczającej przyrody, jak i z głębokiej wiedzy na temat projektowania 3D oraz nowoczesnych technik obróbki.

CYRYL ZAKRZEWSKI

Lampa ↓

Cyryl Zakrzewski

Jego celem jest osiągnięcie momentu, w którym dzieło sprawia wrażenie bycia ożywioną materią, tylko pozornie zastygłą w swoim własnym procesie przeobrażania się. Jego obiekty wykonane głównie z drewna lub sklejki, wydają się być bardziej wyhodowane do swej obecnej postaci niż zbudowane według konkretnego projektu.

MOTTO: KAŻDY OBIEKT KTÓRY TWORZĘ, JEST PRÓBĄ UTRWALENIA TRUDNEGO DO ZDEFINIOWANIA PIERWIASTKA NATURALNEGO PIĘKNA.

Stół ↓

Magdalena Zarychta jest absolwentką Wydziału Ceramiki i Szkła wrocławskiej ASP. W ramach otrzymanego stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki, studiowała na Wydziale Ceramiki i Wzornictwa Szkła w Bezalel Academy of Arts and Design w Jerozolimie, w Izraelu. Jej twórczość prezentowana była na wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą, a prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji i USA. Zajmuje się szkłem artystycznym i użytkowym, przeszkleniami, witrażem tradycyjnym. Członkini Związku Artystów Szkła i amerykańskiego Glass Art Society.

Magdalena Zarychta

Obiekt szklany →

Magdalena Zarychta

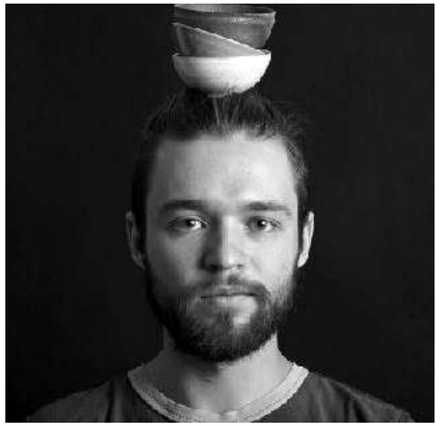
Tak jak w kamieniach odciskają się ślady przeszłości, gdy powstają skamieliny, tak i moje szkło naznaczone zostaje organicznym stemplem. Wykorzystuję do tego celu różne botaniczne znaleziska, ale także własne płaskorzeźby i reliefy. Eksploruję możliwości różnych faktur, sprawiając, że to one same w sobie stają się kluczowym elementem rzeźbiarskiej kompozycji. Tworzę krótkie cykle unikatowych form, dmuchanych i formowanych ręcznie.

Obiekt szklany →

MOTTO: W TKANCE SZKŁA ZAPISANA MOŻE ZOSTAĆ ULOTNA CHWILA, AKT KREACJI, STARCIE ŻYWIOŁÓW, KTÓRYM DZIAŁANIU JEST PODDAWANE W MOMENCIE FORMOWANIA. STĄD W MOICH PRACACH WEWNĘTRZNA DYNAMIKA, NAPIĘCIE, ŻYCIE – SZKLANE FORMY SĄ NIE TYLKO FINALNYM ARTYSTYCZNYM WYTWOREM, ALE I ZAPISEM SAMEGO MOMENTU TWÓRCZEGO. SZKŁO JEST DLA MNIE MATERIAŁEM RZEŹBIARSKIM TAKIM SAMYM JAK DREWNO CZY KAMIEŃ.

Artysta i projektant pracujący w medium ceramiki, doktor sztuki. Pracuje na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w Pracowni Intermedialnych Działań w Ceramice. Tworzy rzeźby, instalacje i obiekty użytkowe inspirowane kosmosem oraz współczesną nauką. Uczestnik ponad 50 wystaw krajowych i międzynarodowych. Laureat stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”. W swojej praktyce łączy doświadczenie projektowe z pogłębioną wiedzą technologiczną.

DAWID ŻYNDA

Rzeźba ↓

Dawid Żynda

Rzeźba ↓

W swoich pracach podejmuje tematy grawitacji, masy i pustki, inspirując się kosmosem oraz współczesną nauką. Poprzez rzeźbę ceramiczną i instalację bada relacje między ciężarem a lekkością, obecnością a zanikiem.

Pracuje głównie na kole garncarskim, traktując je zarówno jako narzędzie, jak i źródło inspiracji, badając siłę odśrodkową. Tworzy z kamionki i porcelany, eksperymentując z fakturą i formą, a wypal je w autorskich hybrydowych piecach, łączących tradycję z innowacją.

RZEMIEŚLNICZKI I RZEMIEŚLNICY

✦KALINA BAŃKA-KULKA [instagram]

✦ANNA BERA [instagram]

✦KASIA BIAŁEK [instagram]

✦MONIKA DĄBROWSKA–PICEWICZ [instagram]

✦KATARZYNA HARASYM [instagram]

✦HUBA [instagram]

✦PAWEŁ JASIEWICZ [instagram]

✦KŁOSY [instagram]

✦JUSTYNA KOSIŃSKA [instagram]

✦ALIONA KRYSHTOFIK [instagram]

✦AGATA MARCHLEWICZ [instagram]

✦ROBERT MARCINIAK [instagram]

✦AGNIESZKA MAZUR [instagram]

✦OLGA MILCZYŃSKA [instagram]

✦KATARZYNA MIŚCIUR [instagram]

✦BEATA MOMOT [instagram]

✦KAMILA MRÓZ [instagram]

✦JAGODA NOWAK-BIEGANOWSKA [instagram]

✦ALEKSANDER ONISZH [instagram]

✦BEATA PALIKOT-BOROWSKA [instagram]

✦IGOR POLASIAK [instagram]

✦JAKUB PRZYBOROWSKI [instagram]

✦P55 MIRRORS [instagram]

✦REST STUDIO [instagram]

✦MARCIN SKALSKI [instagram]

✦ADAM SOBOTA [instagram]

✦SQUARE DROP [instagram]

✦STANEK+WICHLIŃSKI [instagram]

✦BARBARA STELMACHOWSKA [instagram]

✦BEATA SZCZEPANIAK [instagram]

✦JAKUB ŚWIĘCICKI [instagram]

✦TARTARUGA [instagram]

✦ROBERT WIECZOREK [instagram]

✦BEATA WIETRZYŃSKA / IN WEAVE [instagram]

✦EVELINA WÓJTOWICZ [instagram]

✦CYRYL ZAKRZEWSKI [instagram]

✦MAGDALENA ZARYCHTA [instagram]

✦DAWID ŻYNDA [instagram]

NÓW – NOWE RZEMIOSŁO

NOW
NOWE RZEMIOSŁO

Stowarzyszenie Nów. Nowe Rzemiosło
ul. Dąbrowskiego 35/6
02-561 Warszawa
NIP: 952-220-21-73

Zarząd Stowarzyszenia:

Olga Milczyńska +48 509 359 793
Monika Osinkowska +48 691 323 364
Aliona Kryshtofik +48 884 306 823

nownowerzemioslo@gmail.com

www.nownowerzemioslo.pl
instagram.com/now.nowerzemioslo
facebook.com/nownowerzemioslo

kontakt